Devrimci
HALKIN YOLU
89
15 KASIM 1979 10 TL. LIRA
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

ZAMLARA HAYIR!

Büyük burjuvazi muazzam kârlar elde ederken, azgın bir sömürü altındaki yığınlar açlık ve sefalete itiliyor. İşçi sınıfı, emekçiler gün geçtikçe yoksullaşmaktadır. Büyük burjuvazi milyarlara varan kârlarla yetimiyor. Emekçilerin sırtına yeni yükler bindirmeye çalışıyor. IMF'nin istediğine göre gübre, petrol, şeker, elektrik ve kömür gibi KİT ürünlerine yeni zamlar yapılacak. Bu zamlarla halkın sırtına toplam 75 milyarlık bir yük bindirilecek. Bunun yanısıra PTT, Demiryolları, Deniz yollarında da yeni zamlar hazırlanıyor. Böylelikle toplam 150 milyar TL. lik zam kapıda beklemektedir.

Paranın değerinin sürekli düşürülmesi ile (devalüasyon la) emekçiler ellerine geçen ücretle eskisinden daha az ihtiyaç maddesi satın alabiliyorlar. Böylece işçilerin, emekçilerin satın alma güçleri devamlı düşüyor. Sürekli fiyat artışları, karaborsa fiyatları ile emekçiler her ay ihtiyaçlarından kısmaya, daha az beslenerek, daha çok çalışmaya mecbur bırakılıyorlar. Güçleri yıpranıyor, fiziki çürümeye maruz kalıyorlar.

Kapitalistlerin kârlarının artması sözkonusu iken böyle şeylerin onlar için ne önemi var! Aksine onlar çekinmeksizin zamlı fiyatlarla malularını satışa sürerek, halkın canı pahasına kasalarını doldurmakla meşguller. Büyük burjuvazi, fabrikalarda üretimi durdurma tehdidini de savurarak bir an önce yeni zamların ilan edilmesini istiyor.

İşçiler, emekçiler; kapitalistlerin kâr hırsının ucu bucağı yoktur. Zamlara karşı ücretlerin yükseltilmesi, hayat şartlarının iyileştirilmesi için mücadele etmelisin Aksi halde sırtına bindirilen her yeni yükle kapitalist düzenin çarkları arasında ezilmeye, sefalet, açlık içinde kıvranmaya mahkûm olacaksın.

Hakim sınıfların faşist Demirel hükümeti eliyle hazırladığı

SALDIRILAR GERİ PÜSKÜRTÜLECEKTİR

Emperyalistlerin ve yönetici sınıfların sadık hizmetkârı Demirel'in hükümeti işbaşında. Hakim sınıflar işçilerin, emekçilerin mücadelesi karşısında geri adım atarak uygulayamadığı planlarını, siyasi baskıları artırma, halkı açlığa ve işsizliğe terketme işini gerçekleştirsin diye iş teklerini sıralıyor. Büyük burjuvazi ve toprak ağalarının zulüm iktidarı en başta işçi sınıfıyla hesaplaşmak üzere bütün halkın kazanılmış siyasi haklarını, yürüyüş, miting, devrimci gazetelerin yayınlanması, kitle örgütlerini vb. gibi hakları gaspetmek, ve bu uğurda bugüne kadar verilmiş mücadeleyi çiğneyip geçmek arzusundadır. Onlar işçileri, öğrencileri, memurları, köylüleri sessizleştirmenin yolunun, onları açlığa ve sefalete iterek milyonlarına milyon katma yolunun bu radan geçtiğini iyi biliyor. Eğer başarırsa gübreye koydu ğu zamlar, işten atma, ücret dondurma gibi sefalet tedbirlerini uygulayabilecektir.

Fakat yöneticisınıfların işi zordur. Onlar reformcu hükümeti, onun safsatalarını, maskesini de kullanarak istediklerini gerçekleştirmeye çalışmışlarda ve nispeten avantajlı bir durumdaydılar. Bugün hakim sınıflar faşist Demirel hükümeti eliyle açık tan halka tehdit savurarak, emperyalist uşaklığı, halk düşmanlığı ile bilinen bir ata birmek durumundadır.

Geçmişte DGM'leri kurdurma teşebbüsünde siyasi özgürlüklerin en kararlı savunucusu işçi sınıfının direnişiyle karşı karşıya kaldıklarını hatırlardadır.

Üstelik o yıllardan bu güne işçi sınıfı pekçok ileri adım atmıştır. Reformculuğun karşıdevrimci tabiatını bizzat kendi tecrübesiyle görmiş siyasi tecrübesi artmış önüne çıkarılan yasakları dağçiğneyerek mücadele gücünü geliştirmiştir. İşçi sınıfı ve emekçilerin ileri kesimleri devrime yönelmiştir. Hakim sınıflar karşılarında sinmeye, sessizleşmeye kolayca rıza göstermeyen düşmanlarını buluyorlar ve bulacaklardır.

Büyük burjuvazi daha çok sömürü daha çok şiddet, baskı istiyor, uluyor, zaman kaybetmemek istiyorsa ilerlemeyi, mücadeleyi gördüğü ve bundan korktuğu içindir. Şimdi onlar ancak böylelikle ayakta durabilirler. Fakat her zulüm ve sömürü için atılan adım, burjuva-feodal düzenin pislliklerini açığa çıkaracak, yığınların mücadele isteğini alevlendirecektir.

İşçi sınıfına, emekçilere her şey mücadelenin gerekliliğini ispat etmektedir. Karşımızdaki düşman bütün imkan ve araçları ile devrimin sosyalizmin ilerleyisini durdurmaya çalışacak, olanca gücünü seferber edecektir. Bu durumda mücadeleyi genişletmek, safları sıklaştırmak ve yumruğu sıkılı tutmanın zamanıdır. İşçi sınıfının, halkın gücü, ne kadar zalim olursa olsun, ne kadar güçlü görünürse görünsün karşıdevrimin güçlerini ezebilir, ezmelidir.

Büyük burjuvazinin hükümete direktifleri

HÜR TEŞEBBÜS KONSEYİ, TÜSİAD, TİSK..

- **Emperyalist sermayeye kolaylıklar sağlansın**
- **IMF'nin istedikleri aynen uygulansın**
- **AET'e tam üye olunsun**
- **Ücret artışları durdurulsun**
- **Ücretler dondurulsun**
- **Sendikal haklar, siyasi özgürlükler kaldırılsın**

Büyük burjuvazinin örgütü Hür Teşebbüs Konseyini oluşturan 5 kuruluş, Türkiye Odalar Birliği, TÜSİAD, Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK), Türkiye Esnaf ve Sanatkârlar Konfederasyonu ile Türkiye Zirai Odaları Birliğinin katıldığı bir toplantı yapıldı. Toplantıda büyük burjuvazinin temsilcileri hükümete yapılacak işleri sıralahlar. Türkiye'nin en büyük kapitalistlerini içine alan TÜSİAD, TİSK gibi örgütlerin isteklerinin en başında emperyalist sermayeye kolaylıklar sağlanması, onlara her türlü imkânın sağlanması ile IMF'nin emirlerinin eksiksiz uygulanması var

Bir süre önce basında bu büyük kapitalist şirketlerin kârlarının milyarlarca lira tuttuğu yayınlarmıştı. Onlar doymak bilmez kâr hırsları uğruna emperyalist sermayeye kucak açılması, kaynakların zenginliklerin emperyalist yağ-

Devamı 3. Sayfada

Ücretler ve toplusözleşme farklarının ödenmesi, atılan işçilerin geri alınması için

ESHOT İŞÇİLERİ DSM ÖNDERLİĞİNDE DİRENİŞE GEÇTİ

İzmir Belediyesine bağlı ESHOT işyerinde çalışan 2500 işçi 9 Kasım günü ücretlerinin ve toplusözleşme farklarının ödenmemesi ve işten atılmaların karşı DSM'li işçiler önderliğinde direnişe geçti. İşverenin ve Genel-İş'in sendika patronlarının direnişi kırma çabalarına rağmen işçiler DSM'li işçilerin çağrısına uyarak sendika patronlarını kovaladılar ve direnişi başlattılar. Doğru devrimci sendikal önderlik etrafında toplanan ESHOT işçileri ücretlerinin ve toplusözleşme farklarının ödenmesi üzerine direnişi sona erdirdiler.

Kasım ayında teftişe gelecek

IMF GENE NELER İSTİYOR

IMF Ecevit hükümeti ile yapılan anlaşma uyarınca vermeyi tahahid ettiği kredileri için, AP hükümetine istek lerinin yapılmasına şart koşmuştur. Anlaşmaya göre 22 Kasım tarihinde verilmesi gereken 95 milyon dolarlık kredi için IMF, kendi isteklerine uyulup uyulmadığını kontrol etmek, ekonomiyi denetlemek üzere teftişe gelecektir. Bu koşul Ecevit hükümeti döneminde yapılan "Stand-By"an - laşmasıyla belirlenmişti.

IMF daha önceden muhtemelen Kasım ayında bir devalüasyonun yapılmasının gerektiğinden sözetmişlerdi. Yeni devalüasyon, IMF'nin hükümetten istişi uygulamalar arasındadır. Diğer taraftan IMF, KİT ürünlerinin fiyatlarına zam yapılmasını şart koşmakta, gübre, petrol, şeker, elektrik ve kömüre devlet desteğinin (subvansiyon) kaldırılmasını istemektedir. Bu ürünlere devlet desteğinin kaldırılması halinde fiyatların da serbest kalacak, fiyatların dizginsiz artmasının yolu açılmış olacaktır. Bu uygulama ürünlerde en az 75 milyar TL.'lik zam yapılması demektir. Diğer PTT, Devlet Demir Yolları, Deniz Yolları İşletmelerinde subvansiyonun da kaldırılmasıyla toplam 150 milyar TL'lik zammı getirecektir. IMF'nin şimdilik halkın sırtına yıkılmasını istediği yük bu kadardır.

IMF bu isteklerini sıralarken, bunların yerine getirilmemesi halinde, Türkiye hakim sınıfların hiçde iyi olmayan durumla karşı karşıya kalacağını, ikinci dilim kredileri vermeyeceğini söyleyerek işbirlikçilerinin kulağını bükmüştür.

Demirel hükümeti daha işe başlar başlamaz ABD, Batılı emperyalistlere bağlılığını, sadakatini, IMF ile anlaşmalara uyulacağını bildirmiştir. Demirel 'kuyruk mu iyi, borç almak mı' diyerek, Türkiye'yi daha çok borçlandıracağını IMF'nin isteklerini yerine getirirken halkın sırtına basmaktan çekinmeyeceğini söyledi. Emperyalistler olmadan onların "yardımı" olmadan yaşanamayacağını tekrarladı.

Bugüne kadar emperyalizme bağımlılık halka ne getirdi? Milyarlarca borç, zamlar, pahalılık.. Faşist Demirel bunları Üverek IMF'nin emperyalistlerin Emrinde eğiliyor.

"TÜRKİYE'YE YATIRIM YAPAN KAZANIR,,

Uluslararası İşadamları Enstitüsü (Business International Institute) tarafından geçtiğimiz günlerde İstanbulda 3 gün süren bir toplantı düzenlendi. "Türkiye'de ticaret ve yatırımların geleceği" konulu toplantıya "İçlerinde dünya ekonomisinde söz sahibi dev tekellerinde olduğu 70 çokuluslu tekelin temsilcileri ile başta Koç ve Sabancı Holding olmak üzere tekelci burjuvazinin (devlet ve özel sektörden) temsilcileri katıldı.

Tam da yeni hükümetin kurulacağı günlere rastlayan toplantıya katılan çokuluslu tekellerin içinde Türkiye ekonomisinde söz sahibi olan ve büyük burjuvazi ile birlikte maddi zenginlikleri elinde tutan emperyalist tekellerde bulunmaktadır.

Emperyalist tekellerin hepbirlikte ve işbirliği halinde Türkiye'ye gelmeleri ve tekelci burjuvazinin temsilcileriyle ortak toplantılar düzenlemesi boşuna değildir.

Nitekim, çokuluslu tekellerin yatırımlarıyla ilgili bağımlı ülkeler hakkında raporlar hazırlamakla ve gerektiğinde bu ülkelerin üst yöneticileriyle ve büyük burjuvaziyle ilişkiler kurmakla görevli olan Uluslararası İşadamları Enstitüsü'nü toplantıya katılan uluslararası tekeller sunduğu raporunda bunu dile getirdi.

Devamı 7. Sayfada

☆ Türkiye'ye nükleer füzeler yerleştirme çabaları ABD emperyalizminin savaş hazırlıklarının önemli bir parçasını oluşturuyor.

TÜRKİYE'YE ABD FÜZELERİ YERLEŞTİRİLMEK İSTENİYOR

ABD emperyalistleri Türkiye'ye nükleer başlıklı füzeler yerleştirme isteklerini hakim sınıflara dayatıyorlar. Daha önce bu istekleri bir iki kez dile getirmişlerdi. Önümüzdeki hafta yapılacak olan NATO Nükleer Danışma Grubu toplantısında bu konu kesinleşecek. Sözkonusu toplantı, ABD'nin Avrupa'ya nükleer füze yerleştirme planını ele alacaktır.

Türkiye'ye yerleştirilmek istenen Pershing ve Cruise füzeleri silah sanayiinde yapılan en gelişmiş füze türlerindendir. Bu füzeler orta menzilli olup, örneğin Pershing füzesi 2500 km. menzillidir ve 3 atom başlığı taşımaktadır.

Süper devletler, pazarlar ve nüfuz alanları uğruna bir emperyalist yağma savaşının, dünyayı kan ve ateşe boğmanın hazırlıklarını yürütüyorlar.

Diğer Avrupa ülkelerine ve Türkiye'ye ABD nükleer füzelerini yerleştirme çabaları süper devletlerin çok yönlü savaş hazırlıklarının önemli bir parçasını oluşturmaktadır.

Türkiye'ye ABD füzeleri yerleştirildiği takdirde Türkiye ABD emperyalistlerinin askeri savaş mekanizmasına en tam ve koşmaz bir şekilde bağlanacaktır. Bu ise muhtemel bir emperyalist savaşta Türkiye'nin doğrudan yer alması demektir. Türkiye halkının ABD ve Batılı emperyalistlerin çıkarları uğruna emperyalist savaş yangınının içine atılması, kırılma, katliama sürülmesi demektir.

Türkiye'ye ABD füzelerinin yerleştirilmesi çabaları, işçi sınıfı ve kitleler için gerçek bir tehlikeyi, emperyalist savaş tehlikesini içeriyor.

Emperyalistlerin silahlanması, savaş mekanizmalarının güçlendirilmesi hangi nedene dayandırılırsa dayandırılsın savaş olasılığının giderek artması ve hızlanması demektir.

İşçi sınıfı, emekçi kitleler, ilericiler ve devrimcilerbu tehlikeyi görmeli, süper devletlerin, ABD emperyalizminin caniyane emellerine karşı mücadele etmelidirler.

HALKIN YOLU

DEMİREL'İN HÜKÜMETİ

Yeni hükümeti kurma işini üstlenen Demirel, üstüste yaptığı basın toplantılarıyla "Türkiye'nin meselelerini" (yani yönetici sınıfların sorunlarını) açıkladı. Yapılması gerekenleri iki yüzlü burjuva diplomasisinin aksine daha dobra ortaya koydu. Söylediklerini; devrimci mücadelenin, komünistlerin zorla ezileceği, kazanılmış olan demokratik mevzilerin ortadan kaldırılacağı veya işlemez hale getirileceği noktasında toplanıyor. Hattâ bu söylediklerini "Bütün bunlara (yani yapmayı tasarladıklarına-HY) faşizm diyende çıkacaktır, o zaman da çok kan dökülür..." diyerek aklı sıra açık tehditlede bir leştirdi.

Bu sözlerin hükümet kurulurken söylenmesi bir tesadüf veya yalnızca Demirel'in şahsına özgü müddür?

Kişinin faaliyetine, tutumuna temsil ettiği sınıfın çıkarları yön verir. Sınıf mücadelesinin gelişimi üzerine Halkın Yolu'nun tahlillerini bilenler, bütün bunların böyle olmasınında normal, hattâ kaçınılmaz olduğunu da bilebilirler. Daha 2 yıl önce reformcu hükümet kurulurken, devraldığı görev, buhranın tüm dünya ölçüsünde derinleştiği bir dönemde ABD ve Batılılarla ilişkileri düzeltmek, işçi sınıfı ve çalışan halkın sırtına basarak yönetici sınıfları rahatlatmak, düzlüğe çıkarmaktı. Hayat hanı şi aldatıcı martavalı okursa okusun din adamı rolünü üstlenenlerin ezilen yığınları uzun

Devamı 7. Sayfada

* Burjuva partilerin AP hükümetine karşı tavrı

(yazısı 3. sayfada)

* Proletarya ideolojisi dünyayı kavramanın ve değiştirmenin aracı

(yazısı 6. sayfada)

Scanned by CamScanner

LATİN AMERİKA HALKLARININ DEVRİMCİ MÜCADELESİ GELİŞİYOR

II. Dünya Savaşından sonra Latin Amerika ülkelerinin tümünde ABD emperyalizminin boyunduruğu hüküm sürmekte - dir.

Ülke ekonomilerinin ki - lit alanları çokuluslu Ameri kan tekellerinin denetiminde olduğu gibi, ekonomi bütün olarak da Amerikan emperya - lizmine bağımlı kılınmıştır. Amerikan emperyalistleri ve çokuluslu tekeller tarafın - dan ülkelerin doğal zengin - likleri,halkın alınteri yağ - malandığı gibi, ABD emperya - lizminin ihtiyaçlarını karşı lamaya yönelik hammadde üre - ticisi ülkeler durumundadır - lar. Ekonomileri tek ürüne da yalı bir hale gelmiştir. (Ve nezüela'da-petrol, Boliva ' da-kalay, Arjantin'da-hayvan cılık ülke ekonomisinin tek alanı durumundadır.)

Bu yeni sömürgeci siya - set sonucunda bu ülkelerin e konomileri ABD emperyalizmi - nin "yardım"ları olmaksızın a yakta duramaz hale gelmiş - tir.

Sözgelimi; Şili ekonomisi nin temelini bakır madenleri nin işletilmesi teşkil etmek tedir ve bunların %85'i ulus lararası Amerikan tekellerin ce işletilmektedir. Uluslar - arası ABD tekelleri bakır ma denlerinden yılda 260 milyon dolar kâr etmektedirler. Bu na karşılık Şili'de ise 35 milyon dolar kalmaktadır. A - merikan tekellerinin 1970 yı lında Şili'den çıkardıkları günlük para miktarı 1,5 mil - yon dolardır. Ve Şili İsrail den sonra dünyada kişi başı - na düşen dış borcun en yük - sek olduğu 2. ülkedir. Enf - lasyonda ise baş sıraya çek - mektedir. Guetamala'da ise ekonomik hayatın %90'ı "United Brands" adlı Amerikan te kelinin elindedir. Ve bu te - kel ülkenin kaderine hükmet - mektedir. Latin Amerika ekonomisini denetim altında bulunduran "United Brands", , "ITT" ve Copper corporation" dur.

Amerikan emperyalizmi Latin Amerika ülkelerinin iç ve dış, iktisadi ve askeri siya setine yön vermektedir. Ve bu ülkelerde bağımlılık o de recededir ki ABD istediği dev let ve hükümet başkanını ata makta, ya da görevden almakta - dır. Hattâ Kolombiya'da ol duğu gibi birçok ülkede ka - nunlar bile ABD tekelleri ve dışişleri bakanlığı tarafından yapılır.

Latin Amerika'daki ülkele ri kapsayan ve ABD'nin emrin de faaliyet yürüten Amerikan Devletleri Örgütü"nün tüzüğü ABD'ye Latin Amerika ülkele - rine her yolla müdahale hak - kını tanımaktadır. Ve ABD çe şitli yollarla istisnasız bütün Latin Amerika ülkele - rinde devlet ve hükümetler ü zerinde denetim kurmaktadır. Sözgelimi, Panama Kanalı böl gesindeki "Escuela delas Ame ricas " adlı okul, Latin Ame rika ülkelerinde ABD'nin 5. kol görevini yürüten ve CIA' nın faaliyetlerinin dayanağı olan resmi görevliler yetiş - tirmektedir. Bu okul 1946-1975 yılları arasında 33.534 resmi yetkili yetiştirmiş ol - tup, okulun mezunlarından170 tanesi Latin Amerika ülkele - rinde devlet başkanlığı, ba - kanlık, gizli servis şefliği yapmıştır veya yapmaktadır . Örneğin: Şili'de faşist dik - tatör Pinochet ile Boliva ' nın eski diktatörlerinden Ban zer bu okulun mezunlarından - dır.

Latin Amerika ülkelerinde hüküm süren büyük burjuvazi ve toprak sahipleri oligarşi leri ABD emperyalizmine daya narak iktidara ellerinde tut - makta, onun tarafından bes - lenmekte, silahlandırılmakta ve ayakta tutulmaktadır. ABD emperyalistleri ve işbirlik - çi rejimler büyük bir sefa - let içinde bulunan işçi sını fını, köylülüğü ve diğer e - mekçi kesimleri aşağıda sö - mürmelerinin yanısıra halk ü zerindeki baskıyı alabildiği ne artırmakta, iktidarlarını zor ve şiddete dayanarak sür dürmektedirler.

Latin Amerika halklarının en ufak bir direnişini bile kanla bastıran Amerikan em - peryalistleri ve yerli kapi - talistler durumlarını daha doğrudan tehlike içinde gör dükelerinde daha önce Brezil - ya, Şili vb. gibi ülkeler de olduğu gibi askeri darbe - lere başvurarak askeri - faşist rejimler kurmaktadır - lar. Bu yolla halkın direni - şini ve her türlü muhalefeti ni kanla ezmektedirler. (Ör - neğin Şili'de darbe sırasında ve sonrasında binlerce ki şi katledilmiş ya da toplama kamplarında hapsedilerek en koyu işkencelere ve zulme ma ruz bırakılmışlardır. Ve ABD CIA ve çokuluslu tekeller e -

Devamı sayfa 7'de

Kolombiya işçi sınıfı ve halkı ABD emperyalizmine ve faşist Bogota rejimine karşı kararlılıkla mücadele ediyor.

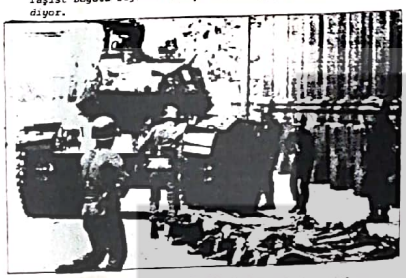

1973-Şili'de faşist darbeyle ilerici,devrimci onbinlerce kişi katledildi.

Bolivya'da faşist darbe halk hareketi karşısında tutunamadı

*OLKEDE GENEL GREV ILAN EDILDI. GÖSTERI YAPAN ... ÖGRENCILER ASKERI BIRLIKLERLE BARIKATLAR ...

Güney Amerika'da ABD em - peryalizm ne bağımlı bir ül - ke olan Bolivya'da 1 Kasım günü askeri faşist bir darbe gerçekleştirildi. Darbe Bo - livya'da bir süredir güçlene rek süren halk hareketi kar - şısında yönetici sınıfların i çine düştüğü açızın ve çeşit li yönetici kliklerin arala - rındaki çelişmelerin alabil - diğine derinleşmesinin doğru dan bir ürünü olarak gündeme geldi.

Bolivya'da bugüne kadar 154 yılda 20 darbe gerçek - leştirilmiştir. Bu son darbe nin devirdiği hükümet ise u - zun yıllar süren askeri-fa - şist bir cuntanın ardından da ha birkaç ay önce kurulan ve bazı reformlar yapmayı vaad - eden ilk sivil hükümettir.

Askeri cunta bütün ... yayılan protestolar ... bastıramadı. Gösteri ... ler ve öğrenciler ... gönderilen tankla ... ğindeki askeri birl ... rikatlar kuranak ... ya Kuvvetlerin ... ve helikopterlerin ... şun ve bomba yağ ... tışmalar sırasında ... nin olduğü, binler ... şinin yaralandığı ...

Ülke içinde ... yen muhalefet ... askeri cuntaya AB ... destek vermektedir ... nın "dostuklarını ... çağrılarına rağ ... livya'ya yapacağı ... dolarlık yardım ... tur. Amerikan ... toplumsal muhalefet ...

Askeri darbe daha başın - dan toplumun bütün kesimle - rinin muhalefetini kazandı , halk hareketinin mücadelesi - ni şiddetlendirdi.

Darbeyle birlikte ilan e dilen sıkıyönetim, yasakla - ra ve birçok kişinin tutuk - lanmasına ve çeşitli baskıla ra rağmen darbe halk hareke tini bastıramadı. Ülkede genel grev ilan edildi. Daha ilk günden sokaklara dökülen işçiler ve öğrenciler pro - testo gösterileri yaparak as keri birliklerle çatıştılar. hareketinin oldukça ... olduğu buğırkü şartla ... menliğini halkın ... çekmeneye dikkat edi ... dürmekten yanadır.

Ülke içinde ve dünya ... rit olan ve halk ... nin hedefi haline gel ... ğu geri adım atmak ... da kalarak sıkıyönetim ... dırdığına, işçilerin sen ... kal haklarını ve ... zerkliğini tanıdığını ve ... mokratik özgürlükleri ... cağını açıklamak zorunda ... muştur.

İran halkı devrimi ilerletiyor

✱ Tahran'da Amerikan deniz askerleriyle çatışan öğrenciler askerleri teslim aldılar. Amerikan ve İngiliz büyükelçiliklerini işgal ettiler. İran halkı emperyalistlere meydan okudu.

İran'da işçiler, öğrenciler ve devrimciler ABD emperyalizmini lanetleyen gösterilerde Amerikan bayraklarını yaktılar.

Geçtiğimiz günlerde İran' da halkın anti-emperyalist devrimci mücadelesi alevlendi. Tahran'da öğrenciler Ame rikan deniz askerleri ile ça tışarak askerleri teslim al - dılar. Amerikan Büyükelçili - ğini işgal ederek Amerikan bayrağını elçilikten indirdi ler. Ülkenin birçok kentin - de işçiler, öğrenciler,dev - rimciler ABD emperyalizmi a - leyhinde gösteriler düzenle - yerek, Amerikan bayrakları nı yaktılar. İran halkı dü - zenledikleri gösterilerde ve işçallerde ABD emperyalizmi - ni lanetleyerek, İran işçile ri ve köylülerinin azalı düş manı Şah'ın kendilerine ve - rilmesini istediler. Ayrıca yine Tahran'da İngiliz Bü yükelçiliğini işgal eden öğ - renciler İngiltere'den Şah ' ın son hükümetinin başbakanı Şahpur Bahtiyar'ın teslim edilmesini talep ettiler.

İran halkının bu güçlü an ti-emperyalist eylemleri Ame rikan ve İngiliz emperyaliz - mine önemli darbeler indir - mektedir. Nitekim ABD emper - yalizminin elebaşısı Cartar' bütün dünya kamuoyunun kulağını kabarttığı bu eylemlere karşılık Şah'a siyasal sığın ma hakkı tanımadıklarını,onu insancıl nedenlerle Amerika ya kabul ettiklerini vb. gibi şeyler öne sürerek ABD em peryalizmini temize çıkarmaya, İran halkının devrimci , anti-emperyalist mücadelesi - nin diğer ezilen halklar üze rinde etki yaratmasını önle - meye çalıştı, çalışıyor. ABD emperyalistleri İran halkını ekonomik abluka altına almak la, açık bir saldırıya geç -

Devamı sayfa 7'de

Kapitalist dünyanın onulmaz yarası: İŞSİZLİK, ENFLASYON

Kapitalist, revizyonist dünyayı saran buhranın derin leşmesiyle birlikte enflas - yon, işsizlik, zamlar vb. bü tün kapitalist,revizyonist ül kelerde giderek artmaktadır. Kapitalist dünyanın en ileri, sözde en müreffeh ülkelerin - de bile yaşam emekçiler i çin daha da çekilmez hale gel mektedir. Bu olgular gelip ge çici değil, kapitalizme özgü ve kapitalizm şartlarında her zaman varolacak olan toplum - sal hastalıklardır.

ABD :

Kapitalist dünyanın en güçlü devleti olan ABD'de enf lasyon oranı %17'6'ya yükset miştir. Yiyecek, yakacak, ev masrafları ve sağlık harcama larını kapsayan pahalılık o -ranı da %17,6 dır. Kapita - list dünyada "refah " ve "is tikrar"ın simgesi olarak gös terilmeye çalışılan ABD' de geçen yıl %6,7 olan enflas - yon oranının hızla artarak bir yıl içinde 3 katına yük - selmesi buhranın derinleşme - sinin bir göstergesidir.Bü - tün diğer kapitalist ülkeler de olduğu gibi ABD'de de sis tem çürümüştür.

AET :

Yapılan bir araştırma ya göre AET ülkelerinde top - lam 5,9 milyon işsiz bulun - maktadır. Bu rakam çalışabi - lir nüfusun %5,4'ünü oluştur maktadır. Bilindiği gibi Fransa, Belçika, İngiltere,İ talya vb. kapitalist ülke - lerde kapitalist patronlar her ay binlerce işçiyi iş - ten atarak açlığa ve yoksul - luğa terketmektedir. Yine İtalya'da Ekim ayında toplu işten çıkarmaları protesto için tüm metal işçileri ge - nel greve çıkmıştı .

ÇİN :

Enflasyonun %30 civarında seyrettiği Çin'de pirinç dı şındaki genel besin madde - lerinin fiyatlarına %30 zam ya pılmıştır. Yapılan zamların Çin işçi sınıfı ve emekçile - rinin yaşam şartlarını daha - da kötüleştireceğini gizleme ye çalışan Çinli revizyonist - ler bu zamların kentlilerle köylüler arasındaki yaşam farklarını gidermeye yönelik olduğu safsatasını ileri sü - rüyorlar.

35. kurtuluş yılında: ARNAVUTLUK'UN ULAŞTIĞI TOPLUMSAL, EKONOMİK DÜZEY

Kapitalist-revizyonist dün yada ağır ekonomik buhran yıldan yıla derinleşiyor;bir çok ülkede üretim düşüyor, , milyonlarca işçi işsiz kalıy - or. İhtiyaç maddelerinin fi yatları devamlı yükselirken enflasyon sürate artıyor.Ka - pitalist-revizyonist dünya gittikçe derinleşen buh - ranla temelinden sarsılırken sosyalist Arnavutluk'ta eko - nomide sağlam bir istik - rar ve kesintisiz bir ilerle me vardır.

Arnavutluk'ta halk iktida rının kurulduğundan bu yana üretim hiç düşmedi. Arnav - utluk işsizlik, enflasyon,, fiyat artışları,ekonomik dur gunluk, buhran nedir bilmez.

Arnavutluk dünyada tama - men elektriklendirilmiş, en yüksek doğum ve en düşük ö - lüm oranı olan ve yaşam süre sinde en yüksek artışın oldu ğu bir ülkedir. Arnavutluk ' arasındaki farkılığın azalt - ılması olmuştur ve bu fark - lılık gittikçe azalmaktadır. Köylülüğün refahını devamlı artırmak için üretim güçleri nin sürekli geliştirilmesi , tarımsal üretimin devamlı ar tırılması ve yoğunlaştırılma sı için Parti bütün imkânla - rı seferber etmiştir. Ülkede elektrik ve telefon ağı bü - tün köylere ulaştırılmıştır. En ırak köylerde bile eğitim kültür ve sağlık kurumları kurulmuştur.

Arnavutluk'ta sosyal ada - letin canlı bir örneği kadı nın kurtuluşu, erkekle eşit - liğidir. Arnavutluk'ta kadın her türlü ekonomik ve poli - tik baskıdan kurtulmuştur.Ar - navutluk'ta kadın, toplum - sal üretimde, politik ve sos yal hayatın her alanında,par tide, devlette, sosyalist e - konomi ve aile yaşamında ö - nemli bir yer tutar.

Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti'nde ekonomide de vamlı istikrar ve ilerleme , sosyalist sistemin kapita - list burjuva ve revizyonist sistem üzerindeki tartışma - sız üstünlüğün kanıtıdır.Sos yalist Arnavutluk'taki bu parlak gerçekliğe, AEP' nin doğru Marksist-Leninist çiz - gisi sayesinde ulaşılmıştır.

Devamı sayfa 7'de

ta sağlık ve eğitim hizmetle ri ücretsizdir.

Arnavutluk'ta çalışan halk her çeşit vergiden muaftır . İşçilerin ve hizmetlilerin üc - retleri arasındaki fark çok azdır. Sosyalist Arnavutluk' ta bakanların ücreti işçile - rinkine çok yakındır.

Arnavutluk'ta yıllık büt - çenin 1/4'ü eğitim, kültür, sağlık, genel hizmetler gibi toplumsal ihtiyaçlar için ay rılır.

Arnavutluk halkı kira i - çin sembolik bir ücret öder. Arnavutluk halkı devriminin ta rihi bir zaferi, kır ve kent

BREZİLYA KOMÜNİST PARTİSİ'NİN DEVRİMİ İLERLETME MÜCADELESİ

Halk ile yabancı emperyalistlerin ve ülke ... egemen sınıfların arasındaki çelişkilerin durmadan ... rinleşmesinin bir sonucu olarak Brezilya'da proletar ... nın sömürü ve zulme karşı mücadelesi gelişiyor.

Brezilya Komünist Partisi bu durumda halkın,iş ... nıfı ve partisi önderliğinde ağır zulüm ve sömürü ... kından kurtulmak için gerçekleştireceği şiddete daya ... nan devrimin biricik çıkış yolu olduğu düşüncesinde ... Bu amaçla o, ülkedeki sınıf hareketini teşvik ... ve örgütlemektedir. Bu doğrultuda, grevler kapitalist ... zulme karşı somut eylemlere girişmeden burjuva ... son vermeye yönelik nihai savaşın örgütlenmesi ... lindeki Marksist-Leninist görüşe bağlı kalmaktadır.

BKP her devrim durumunda önder rolün sadece prole ... taryaya ait olacağı görüşündedir. Kapitalist baskı ... sömürü düzenini ilk ve son defa ortadan kaldırmanın ... mel koşulu budur. Brezilya'da durum bu Marksist-Len ... nist tezi tamamen doğrulamaktadır. Yabancı emperya ... listlerin desteklediği yerli egemen sınıflar Brezil ... proletaryasının yükselen mücadelesi karşısında ... ki ve sömürüyü yoğunlaştırmaktadır.

İç çelişkiler sisteminde birçok zayıf halkanın bu ... lunması Brezilya'da şimdiki durumun bir özelliğidir. ... durum ülkede devrimci hareketin daha da ilerletilmesi ... ne yönelik çalışmanın tamamen lehinedir. Devrimci dö ... nülmez bir sonucu olduğu şeklindeki Marksist-Leninist ... görüşe bağlı kalan BKP, sınıf mücadelesini kırmak için ... mümkün olan herşeyi yapan iç ve dış gericiliğe karşı ... geniş çaplı bir faaliyet yürütmektedir. Devrimin baş ... tılabilmesi için elverişli bir durumdan ... iç çelişkilerden yararlanmak için Brezilya Partisi ... işçi sınıfının mücadeleyi ilerletmesi gerektiği ... lindeki görüşünü yinelemektedir.

Brezilya'da şu son yıllarda, iç çelişkilerin kesk ... leşmesi ve egemen sınıflara karşı kitlelerin mücadele ... sinin şiddetlenmesi, bir devrim durumunu gitgide ... belirgin bir hale getirmektedir. Bundan dolayı ... si gündeme alınmıştır. Bu doğrultuda Parti, yabancı ... peryalist burjuvazinin desteğiyle küçük reformlar ... cılığıyla "yeni sosyalist sistem"e geçileceği ve ... men sınıflarla ve emperyalistlerle uzlaşmalar yapıla ... devrim sorununun halledileceği tezini yayan yerli ... formcu burjuvazinin görüşleriyle mücadele etmekte ...

BKP mücadeleyi ilerletebilmek için kitlelerin ... nıf bilincinin daha da pekiştirilmesine özel bir ... vermektedir. Devrimin başarılabilmesi için subje ... kenin tayin edici önemine ilişkin Marksist-Leninist ... rayış, Partiye saflarını örgütsel ve ideolojik ... dan güçlendirmenin,devrime ilgi duyan kitlelerle ... likle de proletarya ve köylülükle giderek daha ... lar kurmanın zorunluluğunu göstermiştir.

BKP bir devrim durumunda sübjektif etkeni ka ... menin kaçınılmaz olarak opportünizme ve revizyonizm ... konuma düşülmesine yol açacağı düşüncesindadır. ... Brezilya'da proletaryanın ve ezilen sınıfların ... lesi ne kadar zorlu bir mücadele olursa olsun ... mazaffer olacağı konusundaki kararlılığını dile ... mektedir. Parti ve Brezilya halkı, devrimci ...

Devamı sayfa

Scanned by CamScanner

CHP OLAĞANÜSTÜ KURULTAYI YAPILDI

REFORMİZM NASIL İFLAS ETTİ

14 Ekim seçimlerinde işçi sınıfı ve bilinçli emekçilerin düzen partilerine,CHP'ye attığı tokat, CHP'de şaşkınlığa ve sarsıntıya yol açtı. Parti içinde var olan tabandaki memnuniyetsizliği ve çalkantıyı şiddetlendirdi.Bu gelişmeler Üzerine,CHP Olağanüstü Kurultayı yapıldı.Ecevit ve onun çizgisindeki yöneticiler, yenilginin nedenlerini sudan bahaneler,gelip geçici tesadüfi olgulara bağlayarak geçiştirmek, CHP'nin gerici, devrimci demokrasiye düşmanlık çizgisini sürdürmek ve CHP hükümetinin oynadığı faşist rolü gizlemek peşindeydiler. Bu amaçla çeşitli entrika, ayak oyunları ve şantaja başvurdu, Kurultayda hırpalanacağını anlayan General Yönetim Kurulu muhalif seslerin etkisini zayıflatmak amacıyla istifa etti. Ecevit kendi kişiliğini öne sürerek, mevkisini, demagoglık sanatını kullanarak dele geleri, eğer işler kendi istediği gibi yapılmazsa,başkanlıktan istifa etmekle tehdit etti. Ecevit, Kurultayda yaptığı konuşmada CHP'nin emekçilerden darbe yemesinde den olan faşizme uşaklık çizgisini, emperyalizme ve büyük burjuvaziye yapılan hizmetleri övdü. CHP içinde daha çok tabandan gelen muhalif görüşler Ecevit ve yandaşlarını tehdit eder durumdaydı. Ancak kristalize olmamış, CHP reformculuğunun az çok tutacılı bir eleştirisini içinde taşımayan ama sadece bazı açık gerçeklere, CHP'nin halktan koptuğu gibi, işaret eden muhalif görüşler, reformculuğun ufku içinde eriyip gittiler.

CHP'nin çizgisinin, reformculuğun işçi sınıfına, devrimci demokrasiye düşmanlık, halkın düzene daha iyi bağlanmasına yarayan tabiatı Ecevit'in konuşmalarıyla tescil edilmiş oldu. İpliği pazara çıkmuş demagojilerinin, sahtekârca söylenmiş sözlerin halk üzerindeki baskı ve zulmü sürdürmenin aracı olduğu bir kez daha görüldü.

Ecevit Kurultayda yaptığı konuşmasında seçimlerin boykot edildiğini itiraf ediyor; "Bu seçimlerde AP' nin büyük kazancı olmamış, CHP' de büyük oy kaybı olmuştur. Ancak CHP'den başka partilere büyük oy kaçışı söz konusu değildir" diyerek,dün CHP ye oy verenlerin 14 Ekim' de "seçime ilgisiz kaldıkları" nı diyordu. Seçimlerin boykot edildiğini kabul ederken bunun neden ni işçilerin emekçilerin CHP'nin karşıdevrimci politikasından uzaklaşmaları olduğunu, yığınların devrime yönelişlerini gördü. O,bu yenilginin nedeni, halkı CHP hükümetinin emperyalizme ve hakim sınıflara hizmet, halka baskı politikasının doğruluğuna ikna etmek için yeterli çaba göstermediklerinde bağladı.

Yaptıkları en iyi işin de emperyalizme uşaklık, faşist diktatörlüğü güçlendirmede attığı adımlar olduğunu belirtti "Türkiye'ye büyük ölçüde kredi sağladık. Belki de tarihin en büyük borçlarını ertelemesini gerçekleştirdik".'Devlete saygınlık kazandırdık".

Ecevit bu "olumlu"işlerin yanısıra işçi sınıfına düşmanlığı, işçilerin hakların nın çiğnenmesini yeterince yerine getirmediği olmaktan yakındı. Ücretleri donduran Toplumsal Anlaşmanın ihlal edildiğinden "Toplumsal Anlaşmanın işlemez hale getirildiği"nden, şikayet etti. Engellendiklerini söyledi.

ABD ve Batılı emperyalistlerle bağların güçlendirilmesi, onların askeri siyasi tavizler verilmesi, İMF'nin soygununa kapıları açma, zamlar, pahalılık, paranın değerinin iki kez düşürülmesi, faşist diktatörlüğün güçlenmesi için atılan adımlar; sıkıyönetimin ilanı gibi emekçilerin ezilmesi, sömürülmesi için yapılan herşey iyidir , CHP hükümetinin başarısıdır. Bir tek "bunları yeterince halka anlatamamış olmak", CHP'nin eksisidir...

İşçi sınıfı, emekçiler CHP nin emperyalizme ve hakim sınıflara hizmet, emekçilerin mücadelesini felce uğratmak için büyük burjuvazi ve top- çok sahiplerinin sarıldığı can simidi olduğunu kendi kâr-bileriyle gördü.Ve ondan uzaklaşarak devrime yöneldi. İşte Ecevit'in "halka anlatamadık"dediği budur,onların emperyalizme,hakim sınıfa, sömürü ve baskıya bakın içinde bulunduğu durumu kader görmemesi, kabullenmesi, mücadele yolunu seçmesidir.Dün CHP'yi bazı temsilcilerinin gerçekleştirici güçlerine yönelmiştir. Ecevit' in tespit ettiği mücadeleden hal ka caydırmama, sessizleştirmeme özsıkıklığı, reformculuğun buhran dönemlerinde faşizmin rolünü üslenmiş karşı devrimci bir akım olduğunu , bütün çabalarının hakim sınıfların iktidarını korumaya yönelik olduğunun kendi ağzından onaylanmasıdır. Reformizm görevini böyle belirliyor.

Ecevit'e, CHP'nin potikasına yönelen eleştirilerhal kan CHP'den yüz çevirdiğini ortaya koyuyor bu politikaya bazı noktalardan tepkiyi ifade ediyor.Ancak CHP içindeki muhalif kimlerlemelerin hiç birinde reformculuğu bir çizgi olarak eleştirme yokt.Muhalif eğilimler, eleştiriyle reformcu çerçevenin içinde onun özüne dokunmayan oklar fırlattılar. Muhalif grupların, kimelenmelerin sözcüleri de, reformculukla sınırları çizilmiş,belirli bir politikaya sahip değillerdi.Tabandaki hoşnutsuzluğu, ülkedeki sınıf mücadelesinin,yığınların ilerleyişinin etkilerini dile getiriyorlar,fakat kabahati CHP'nin politikasının doğru uygulanmamasın da, kişilerin yanlış işler yapmasında buluyorlardı.Böyle eğrişler de reformculuğun çıznazını ortaya koymaktadır. "Halka yakın olmak", halkın çıkarlarının savunulması"ancak, emperyalistlerin ve hakim sınıflara karşı mücadeleyle mümkündür. Mevcut düzeni yıkmayı hedefleyip hedeflememe meselesidir.

CHP'nin güç kazanması,devrimci mücadelenin gelişmekte olduğu, bunun yanısıra,henüz tam olarak devrimci, liberal, reformcu, kominist düşüncelerin yanyana, aralarında sınır kesin çizgilerle ayrılma dığı döneme rastlar. CHP'nin o dönemde program yağmaların bazı özyürlük taleplerine sözde sahip çıkarak, ,ama bunları yönetici sınıfların düzeninin korunanın amacına dönüştümekti .Ancak giderek sınıf zıtlıkları keskinleşti, mücadele ilerledi,çeşitli sınıfların çıkarlarını dile getiren siyasi akımlar arasındaki ayrımlar kesinlik kazandı. CHP, çıkarları birbirine temelden zıt olan sınıfları uzlaştırma programının,mevcut düzeni koruma politikasının bir sonucu olarak bahranın derinleştiği bir dönemde halkı sessizleştir-

Devamı sayfa 6'da

Burjuva partilerin AP hükümetine karşı tavrı

Faşist Demirel hükümeti kurdu. MHP,MSP ve CHP'nin desteğini sağladı. ABD'nin İMF, büyük burjuvazi,TÜSİAD'nın daha önceden öne sürdükleri isteklerini, hazırladığı . hükümet programında açıkladı; ABD ve Batılı emperyalistlere bağımlılık devam ettirilecek ve artırılacak , İMF'nin istekleri yerine getirile cek, yabancı sermayeye kapıalr da ha fazla açılacak, özgürlük ve sosyalizm mücadelesini ezmek için devlet güçlendirilecek, sıkıyönetim kurulmuş olmak" ve CHP hükümetinin oynadığı faşist rolü gizlemek peşindeydiler. Bu amaçla çeşitli entrika, ayak oyunları ve şantaja başvurdu, Kurultayda hırpalanacağını anlayan General Yönetim Kurulu muhalif seslerin etkisini zayıflatmak amacıyla istifa etti. Ecevit kendi kişiliğini öne sürerek, mevkisini, demagoglık sanatını kullanarak dele geleri, eğer işler kendi istediği gibi yapılmazsa,başkanlıktan istifa etmekle tehdit etti. Ecevit, Kurultayda yaptığı konuşmada CHP'nin emekçilerden darbe yemesinde den olan faşizme uşaklık çizgisini, emperyalizme ve büyük burjuvaziye yapılan hizmetleri övdü. CHP içinde daha çok tabandan gelen muhalif görüşler Ecevit ve yandaşlarını tehdit eder durumdaydı. Ancak kristalize olmamış, CHP reformculuğunun az çok tutacılı bir eleştirisini içinde taşımayan ama sadece bazı açık gerçeklere, CHP'nin halktan koptuğu gibi, işaret eden muhalif görüşler, reformculuğun ufku içinde eriyip gittiler.

CHP'nin çizgisinin, reformculuğun işçi sınıfına, devrimci demokrasiye düşmanlık, halkın düzene daha iyi bağlanmasına yarayan tabiatı Ecevit'in konuşmalarıyla tescil edilmiş oldu. İpliği pazara çıkmuş demagojilerinin, sahtekârca söylenmiş sözlerin halk üzerindeki baskı ve zulmü sürdürmenin aracı olduğu bir kez daha görüldü.

Ecevit Kurultayda yaptığı konuşmasında seçimlerin boykot edildiğini itiraf ediyor; "Bu seçimlerde AP' nin büyük kazancı olmamış, CHP ' de büyük oy kaybı olmuştur . Ancak CHP'den başka partilere büyük oy kaçışı söz konusu değildir" diyerek,dün CHP ye oy verenlerin 14 Ekim' de "seçime ilgisiz kaldıkları" nı diyordu. Seçimlerin boykot edildiğini kabul ederken bunun neden ni işçilerin emekçilerin CHP'nin karşıdevrimci politikasından uzaklaşmaları olduğunu, yığınların devrime yönelişlerini gördü. O,bu yenilginin nedeni, halkı CHP hükümetinin emperyalizme ve hakim sınıflara hizmet, halka baskı politikasının doğruluğuna ikna etmek için yeterli çaba göstermediklerinde bağladı.

Yaptıkları en iyi işin de emperyalizme uşaklık, faşist diktatörlüğü güçlendirmede attığı adımlar olduğunu belirtti "Türkiye'ye büyük ölçüde kredi sağladık. Belki de tarihin en büyük borçlarını ertelemesini gerçekleştirdik".'Devlete saygınlık kazandırdık".

Ecevit bu "olumlu"işlerin yanısıra işçi sınıfına düşmanlığı, işçilerin hakların nın çiğnenmesini yeterince yerine getirmediği olmaktan yakındı. Ücretleri donduran Toplumsal Anlaşmanın ihlal edildiğinden "Toplumsal Anlaşmanın işlemez hale getirildiği"nden, şikayet etti. Engellendiklerini söyledi.

ABD ve Batılı emperyalistlerle bağların güçlendirilmesi, onların askeri siyasi tavizler verilmesi, İMF'nin soygununa kapıları açma, zamlar, pahalılık, paranın değerinin iki kez düşürülmesi, faşist diktatörlüğün güçlenmesi için atılan adımlar; sıkıyönetimin ilanı gibi emekçilerin ezilmesi, sömürülmesi için yapılan herşey iyidir , CHP hükümetinin başarısıdır. Bir tek "bunları yeterince halka anlatamamış olmak", CHP'nin eksisidir...

İşçi sınıfı, emekçiler CHP nin emperyalizme ve hakim sınıflara hizmet, emekçilerin mücadelesini felce uğratmak için büyük burjuvazi ve top- çok sahiplerinin sarıldığı can simidi olduğunu kendi kâr-bileriyle gördü.Ve ondan uzaklaşarak devrime yönelmiş olmasıyla burjuvazi yeni formüllere yöneldi,at değiştirdi. Ancak foyası geçmişte açığa çıkmış,kitleler tarafından denenmiş AP hükümeti de burjuvaziye umut vaadetmiyor. Yedektekl atın kendini yenilemesi, güçlerini toparlaması ve özsellikle devrime yönelen kesimleri reformcu safsatalarla yeniden denetim altına alması ihtiyacı vardır. Burjuvazinin sözcüleri bunu ifade ediyor.

Reformcular, revizyonistler , hangisi daha iyidir,ara rejim mi, parlementer rejim mi ikileni arasında dönüp durarak seçimlerde "parlementer demokrasi"yi ara rejim belasından kurtarmaya çalışmışlardı. Gerçekte birbirinden farklı olmayan faşist diktatörlüğün, yığınların ilerleyişine göre alacağı biçimleri gerçek zıtlıklar olarak, faşizm ve demokrasi arasında bir tercih gibi gösterdiler. CHP'nin propagandasının odağı, biz gidersek faşizm gelir,uyraştık faşizmi kahrettik,aman ara rejim kurulur safsatasıydı, CHP' nin kendisinin bile inanmadığı bir safsata. Şimdi de CHP işleri birlikte yapmaya neden yanaşmadığı için AP'ye sitem etti. Ecevit "Böyle bir arayış içinde olsaydınız il kin bize gelirdiniz. Bunu yapmadınız, oysa ben bir hükümet modelinin kurulması için görüşmeye hazır olduğumuzu herkesin anlayabileceği açıklıkla belirttim" dedi. Anlaşılan CHP şimdi de ara rejim ile, "üstü örtülü MC" arasında dönüp durarak "demokrasiyi" kurtarmaya çalışıyor. CHP, hakim sınıfların çıkarlarını korumak için AP ' yi elbirliği ile çalışmaya çağırmıştır.

Revizyonistler, demokrasi konusunda AP ile anlaşmıştır. Revizyonist TKP'ye göre demokrasi vardır ama T"K"P'sız.Demirel bu eksiğin bir kusur sayılması gerekiyor sa "onu da benim üzerine kaydedin" diyerek, herşeyin mükemmel olmadığını anlatmıştır. T"K"P ile AP arasında demokrasi konusundan bundan başka bir ayrılık yoktur.Politika gazetesi AP'nin hükümet kurmasına karşı değildir. Ancak o da MHP'nin işin tadını kaçırdığı kanaatindadır. Bunu "terörün sorumlusu MHP koşuşturuyor AP'nin yanında" diyerek hoşnutsuzluğunu ifade ediyor.

Revizyonistler tutumlarını şu veya bu hükümete, bazı partilere karşı olmaya göre belirler. Onun için düzenin değişmesi değil bazı uygulamaların, örneğin bazı yasaların değişmesi,bazı partilerin olup olmaması sorunu vardır. Bu nedenle toplumsal muhalefetleri en kötüde iyi bir yan bulma ve kötüyü iyi hale getirmek için çalışma anlayışıdır. Revizyonistlerin tutumu,yığınlar gerçek zıtlıkları gösterme,doğru yürüdüğünde herbiri birbirinden kötü hedeflerden birine bağlanmaya halkı inandırmaya, yığınları toplumsal çelişmeleri, sınıf zıtlıklarını devrim yolu ile çözme yolundan alıkoymaya çalışmaktır.

Burjuva kampında bütün dikkatler hükümet sorununa çevrilmiştir. Çeşitli partilerin, siyasi akımların bu konudaki tutumu sadece bir konudaki düşüncelerin belirtilmesi gibi kısmî bir sorun değil han gi sınıfların çıkarının savunuldu ğunun bir kıstası olmaktadır. Burjuva akımların tümü, kimi legal T"K"P, kimisi "özgürlük", kimisi ortaklık talip ederek hakim sınıfların çıkarlarının ` korunmasında birleşmektedirler.

CHP'nin işçi sınıfından yediği darbe faşistleri telaşa düşürdü

Toplumun ilerici kesimlerinin CHP'den desteğini çekmiş olması ve CHP'deki son gelişmeler burjuvaziyi telaşa düşürüyor. Burjuva basın, burjuva köşe yazarları endişelerini ifade ediyorlar ve CHP'nin toparlanmasının zorunlu olduğunu söylüyorlar . Hatta Rauf Tamer, Güneri Cicvaoğlu gibi AP yanlısı faşist Tercüman gazetesinin yazarları bile aynı şeye işaret ediyorlar. Tercüman'in faşist yazarlarından Güneri Cicvaoğlu; "CHP'nin iktidar alternatifi olma niteliğini korurnası" gerektiğini "demokrasinin alternatifler rejimi olduğunu söyleyerek "CHP' nin yanında olanların da onun karşısında yer alanların da bu partinin siyasi hayattan silinmesinden kaygı duyacaklarını" belirtiyor.

Faşist Tercüman yazarları AP'nin parlamentodaki oy oranının artması Üzerine gerçek seçim sonuçlarını gizleme ye, seving çıqlıkları atarak,AP' nin CHP tabanını kazandığı ve oylarını artırdığı havası ya ratmaya çalıştılar. Gerçekte ise AP ve diğer gerici, faşist partilerin oyları artış kaydetmemiştir. Açıktır ki , bunun anlamı CHP'ye oy verme yen kitlelerin gerici,faşist partilere de yönelmemesi,fakat düzenden koparak, devrime yönelmeye başlamaları ve özgürlük ve sosyalizm güçleri arasına katılmalarıdır. Burjuvazinin sözcüleri bu yüzden telaş ediyorlar, faşist AP'nin sözcüleri sevinemiyorlar, CHP yaraları nı sarmalıdır, "demokrasi alternatifler rejimidir" diyorlar. Yani burjuva partiler arasarına halka karşı sahte ayrımlar koyarak birbirine alternatif olmalı,biri teşhir olduğunda diğerleri yığınları kandırmada iş başına geçmelidirler. İşçiler ve emekçiler devrim mücadelesine yönelmenek, bu alternatifler den birisini seçmek zorunda kalmalı ve "demokrasi" oyunu böylece sürüp gitmelidir.

Bazı burjuva köşe yazarları ise daha da açık sözlü davranıyorlar. "CHP küçülürse ne şim ne olur?" diye soran Günaydın yazarlarından Tecman Erel "Sorun sadece CHP'lileri ilgilendimiyor, CHP'nin yüzde 29-30'luk oy oranına saplanıp oralarda dönüp durması, demokrasimizin sağlıklı biçimde işlerliğini sabilecek ciddi bir tehlikedir" diyor.

Şüphesiz ki, halkın ileri kesimlerinin CHP'den kopuşu, yani CHP'nin küçülüşü,bu kesimlerin diğer gerici, faşist hatta revizyonist partilere yöneliği sonucunu doğurasıdı 'demokrasi' tehlikeye gülmesdi. Ancak bu kez işler değişmiştir. İşçi sınıfı ve uyanan emekçiler sadece CHP' den koşmakla kalmamış fakat düzenden, mevcut yapıdan da koşmuş, özgürlük mücadelesine yönelmiştir. Nitekim Gündeyin yazarının endişesi de budur. O, kitlelerde "seçim yoluyla iktidarı değiştirmenin, sağ düşünceyi iktidardan oyla indirmenin mümkün olmadığı düşüncesinin güç kazanmasından", "CHP'nin öte sindeki sol parti ve gruplar da silaha dayalı devrim eğiliminin yaygınlaşmasından" korkusunu telaşla dile getiriyor, "hatta aklı başında bazı AP'lilerin bile küçülen CHP tekrar iktidar alternatifi olmazsa demokratik rejim tehlikeye girer" düşüncesiyle aynı "endişeyi paylaştıkların" söylemektedir.

Evet, burjuvazi endişelidir,seçim sonuçlarından korkmuştur. Seçimlerde esas düşman olarak "boykotçuları" ilan eden gerici, faşist ve revizyonist basın seçimler sonrasında büyük bir yalan kampanyası başlattı. Seçime katılma oranını yüksek göstererek halkın "demokrasiye bağlılığını" ortaya koyduğunu, "boykotçuların hareketlerinin cevabı aldıklarını " söyledi. Fakat bu yalan kampanyasının ömrü çok kısa sürdü. Şimdi hepsi şaşkın şaşkın soruyorlar "AP,CHP' nin kaybettiği oyları kazanmadı, o halde bu oylar nereye gitti." Ecevit bilinçli seçmenlerin kendilerini uyardıklarını, sandık başına gitmedik lerini belirterek gerçeği itiraf ediyor. Burjuvazinin bütün sözcüleri ortak endişeyi paylaşıyorlar.

CHP'nin halk düşmanı yüzünün açığa çıkması ve artık kitleleri denetim altında tutamamasıyla burjuvazi yeni formüllere yöneldi,at değiştirdi. Ancak foyası geçmişte açığa çıkmış,kitleler tarafından denenmiş AP hükümeti de burjuvaziye umut vaadetmiyor. Yedektekl atın kendini yenilemesi, güçlerini toparlaması ve özsellikle devrime yönelen kesimleri reformcu safsatalarla yeniden denetim altına alması ihtiyacı vardır. Burjuvazinin sözcüleri bunu ifade ediyor.

Süper devletler arasında silahlanma yarışı sürerken

SOVYET SOSYAL EMPERYALİSTLERİ TÜRKİYE'YE ASKERİ İŞBİRLİĞİ TEKLİF ETTİ

Sovyetler Birliği Ankara Büyükelçiliğ siyasi müşaeri 6 Kasım'da bir basın toplantısı yaptı. Toplantıda Sovyetler Birliğinin "öteki alanlarda olduğu gibi askeri alanda da işbirliğine hazır " olduğunu söyledi. Ve ardından Sovyet Genelkurmay Başkanının "işbirliği görüşmek Üzere" Genelkurmay Başkanı Evren'i Moskova ' ya davet ettiğini açıkladı.

Sovyet sosyal-emperyalistlerinin Türkiye ile varolan ekonomik, siyasi vb. ilişkilerin yanısıra askeri planda da ilişki kurma isteği bölgede süper devletler arasında süren rekabetin bir parçasıdır. Türk ve Yunan gericilikleri arasındaki anlaşmazlıklardan ve onlarla sürdürdüğü (ekonomik vb.) ilişkilerinden faydalanarak bağlarını güçlendirme ve askeri ve siyasi tavizler elde etme politikası izleyen Sovyetler Birliği kısa bir süre önce ise Yunanistan'dan önemli askeri ve siyasi taviz elde etmişti.

Sovyetler Birliği son dönemlerde ABD'nin Türkiye ile askeri bağlarını güçlendirme yönündeki faaliyetlerinden ve attığı adımlardan tedirgindir. Amerikan emperyalistleriyle hakim sınıflar arasında çalışmaları sürdürülen "Savunma İşbirliği An laşması" bu yeni adımları kapsamaktadır. Esasını üslerin oluşturduğu bu anlaşma Türkiye'ye nükleer başlıklı füzeler yerleştirilmesini vb. içermektedir.

Bilindiği gibi Amerikan emperyalistleri emperyalist savaş hazırlıklarının bir parçası olarak Avrupa'ya orta menzilli ve nükleer başlıklı füzeler (Pershing ve Cruise füzeleri vb.) yerleştirmek için yoğun bir çaba harcamaktadır. ABD'nin nükleer füze yerleştirmeyi istediği ülkelerden bir tanesi de Türkiye'dir. Ve önümüzdeki ay yapılacak olan Savunma Bakanları düzeyindeki NATO Nükleer Planlama Grubu toplantısında bu konu karara bağlanacaktır. Sovyet sosyal-emperyalistleri ise ABD emperyalizminin yürütüğü bu faaliyetin karşısına silahsızlanma demagojileri ve tehditler le çıkarak ABD emperyalizminin çabalarının başarıya ulaşmasını engellemeye çalışmaktadır.

Sovyet sosyal-emperyalistlerinin askeri işbirliği isteği ve Evren'i Moskova' ya çağırmaları işte bu rekabet çerçevesi içinde ele alındığında, bu çağrının aynı zamanda ABD'nin Türkiye'de atmak istediği yeni adımları engellemeye yönelik olduğu açıkça görülür. Sosyal-emperyalistler hakim sınıflara kendilerini hatırlatmaktadırlar.

Nitekim T"K"P revizyonistleri bu durumu daha da açık dile getirmektedirler. Efendilerinin çağrısı üzerine harekete geçen T"K"P'nin yarı resmi yayın organı Politika Brejnev'in barışçı tutumunu uzun uzun övdükten sonra eğer SB'nin dediklerine uyulmazsa sonucun kötü olacağını söylemekte, Sovyet sosyal-emperyalistleri hesabına hakim sınıfları tehdit etmektedirler. Böylece uşaklık görevlerini layıkıyla yerine getirmeye çalışıyorlar.

Sovyet sosyal-emperyalistlerinin askeri işbirliği kurma isteği, ABD ile sürdürdüğü emperyalistler arası rekabetin bir parçasıdır. Sovyet sosyal-emperyalistleri her fırsattan faydalanarak Türkiye'de rakibi ABD emperyalizmi aleyhine güçlenmeye, yeni mevziler elde etmeye çalışmaktadır.

Uyuşturucu madde ticareti burjuvazinin kâr ve yozlaştırma aracı

Günümüzde uyuşturucu maddelerden her yıl binlerce kişi ölmektedir. Eroin, kokain morfin,marijuana, esrar gibi uyuşturucu maddeler,alışkanlık yaparak insanı kendisine esir etmekte ve giderek bedeni ve ruhi sakatlığa ve ölüme yol açmaktadır.Örneğin Almanya'da son dokuz yılda uyuşturucu madde kullanılmasından 2199 kişinin öldüğü saptanmıştır.

Uyuşturucu madde alışkanlığı, en fazla kapitalist-revizyonist ülkelerde olmak üzere bütün dünyada yaygındır. Bu ülkelerin gençliği arasında da uyuşturucu madde kullanma alışkanlığı yaygındır.Resmi olarak yasaklanmış ve ticareti devlet kontrolü dışında da, kaçakçılık şeklinde yürütülüyor görünümü artırıdı,uyuşturucu madde ticareti ve kullanımı bizzat emperyalist burjuvazi tarafından örgütlenmekte, korunmakta ve teşvik edilmektedir. Böylece başta ABD tekelci burjuvazisi olmak üzere emperyalist burjuvazi, bu maddelerin ticaretinden çok büyük kârlar sağlar. Özellikle de gençlik içinde uyuşturucu madde kullanımı teşvik edilir.Genç insanlar daha küçük yaşlarda bu maddelere müptela olur. Kimisi intiharla biten en sosyuz bir hayata mahkum edilir. Bu yolla burjuvazi gençliği en verimli, öğrenmeye, çalışmaya, eski kokuşmuş düşüncelerı yıkmaya en elverişli çağda onu bir tutam esrarın kurbanı haline getirir. Uyuşturucu madde iptilasından,herşeye boşvermek, hayal alemi, ne dalarak görünen kötülükleri unutmak ve bir hayal dünyası yaratmak gibi düşüncelerı teşvik ederek ideoloğik amaçlarla yararlanır.

Bu uluslararası ticaret , başta ABD olmak üzere birçok ülkenin en üst resmi yöneticilerinin işbirliği ve desteğiyle çokuluslu bir kaçakçılık şebekesi olan Amerikan Mafiası tarafından yürütülmektedir. Büyük Amerikan bankaları tarafından yönlendirilen Mafia bütün ülkelere yayılmıştır. Merkezi Amerikan Mafiası olmak üzere, Fransa Mafiası, İtalyan Mafiası, Türk Mafiası gibi bütün ülkelerde kolları olan uluslararası bir kaçakçılık,kadın ve uyuşturucu madde ticaret şebekesidir. Cinayet ârgütleri ve faşist terörist ârgütlerden oluşan bir ağı vardır. Türkiye'de bazı sözde film yapımcıları, gazıncocılar Türk Mafiasının önde gelen isimleridir ve bu kişilerin resmi devlet yöneticile-

Devamı sayfa 7'de

Scanned by CamScanner

İşçi sınıfının önündeki görev

İZMİR ESHOT İŞÇİLERİ DSM önderliğinde işverene ve sendika patronlarına karşı direnişe geçti

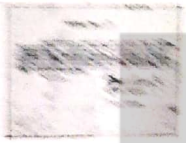

DSM öncülüğünde Ankara MKE işçileri işkencesine karşı direndi

İşçiler burjuvazisi yakanın işçilere ağır hesabı ödetecekler

İşçi sınıfının bağımsızlık

İşçi Sınıfının Bağımsızlık Sendikası

Kapitalist patronların barbarca saldırısına yaklaşmakta olan İşçi çıkarma

İNGİLTERE

FRANSA

ABD

Scanned by CamScanner

PROLETARYA İDEOLOJİSİNİN TARİHİ GÖREVİ KAPİTALİZMİN ÖLÜM FERMANINI YAZMAKTIR. MARKS VE ENGELS "KAPİTALİZMİN KENDİ MEZARCISINI YETİŞTİRDİĞİNİ" SÖYLEMİŞLERDİ. KAPİTALİST ÜRETİM BİÇİMİ İÇİNDEN DOĞAN VE ONA KARŞI GELİŞEN SINIF, ESKİ ÜRETİM BİÇİMİNİ YIKMAK VE YENİSİNİ KURMAK İÇİN, DÜNYAYI DEĞİŞTİREREK YENİDEN KURMAK İÇİN, HEDEFİNDEN ŞAŞMA YAN BİR SINIF BİLİNCİNE SAHİP OLMALI, BİLİMSEL BİR İDEOLOJİYLE DONATILMALIDIR.

PROLETARYA İDEOLOJİSİ, DÜNYAYI KAVRAMANIN VE DEĞİŞTİRMENİN ARACI

«Filozoflar şimdiye kadar dünyayı yalnızca yorumladılar; önemli olan dünyayı değiştirmektir»

KARL MARKS

Sınıf bilincinin oluşumu

Günlük konuşmalarımızda hepimiz en yakın çevremizde ilişkilerimizde ortaya çıkan meselelerden toplumsal ve dünyanın çapındaki meselelere kadar birtakım fikirler ortaya atar, başkalarıyla tartışır, onları, doğru olduğunu düşündüğümüz fikirlerimize ikna etmeye çalışırız. Baş kaları da aynı şekilde bizi başka fikirlerin doğruluğuna inka etmeye çalışır. Böylece toplumda bir fikir alışverişi ya hut bir fikir çatışması süregider. Çoğu kez fikirlerimizin sadece bize ait olduğunu, onları kendi aklımızdan türettiğimizi sanırız. O fikirleri hangi etkiler altında, hangi şartlarda ileri sürdüğümüzü, başka şartlar olsaydı ne gibi fikirlere sahip olacağımızı çoğu kez bilmeyiz. Oysa hiç kimse düşünmeye kendi aklıyla başlamaz. Dil gibi, ona kopmazca bağlı olan düşünce de toplumsal bir olaydır ve düşüncenin tahliline ancak toplumsal bir zemin üzerinden girilebilir. Kişinin sadece kendisine ait olduğunu sandığı düşüncesi aslında, içinde doğduğu, büyüdüğü ve yönlendirildiği toplumsal ilişkilerin ürünü olunca, bu düşünceleri oluşturan maddi şartlar nedir sorusu ortaya çıkar; farklı maddi şartlarda yaşayan insanların farklı düşündükleri, kendileri, çevreleri, toplumları ve hattâ dünya hakında farklı yargılara varacakları ve gerçekten vardıkları kolayca anlaşılır. Engels'in pek basit bir örnekle belirttiği gibi bir kulübede yaşayan insan bir evde yaşayan insanla aynı düşünmeyecektir. İnsanların maddi hayat şartları arasındaki farklar düşüncelerinin de farklı olması zorunlu sonucunu getirecektir.

Maddi hayat şartları arasındaki farklar ne kadar büyük olursa, o değişik şartlar altında yaşayan insanların bilinçleri de o kadar farklı olur. Demek ki toplum, maddi hayat şartlarının sebep olduğu sınıf farkları kadar sınıf bilincinde ki farkları da içinde taşımaktadır.

Her sınıfı toplumda varolan sınıflar yanyana ve hareketsiz durmadıkları gibi; aralarında bir mücadele, sınıf farkları büyüdükçe şiddeti artan bir mücadele olması gibi, sınıf bilinçleri, ideolojileri arasında da aynı oranda bir mücadele vardır. Ancak, toplumda hakim olan sınıf (yahut, çıkar birliğiyle dayanışan hakim sınıflar) devleti, devletin tüm eğitim, hukuk v.b. kurumlarını ve siyasi kurumları ellerinde tuttuklarından, hakim sınıfların bilinci, kurumları gibi örgütlüdür ve kurumlarını ideolojik bakımdan sürekli besler. Hakim sınıflar, üzerlerinde egemenlik kurdukları emekçi sınıfları bir yardan maddi olarak sömürürlerken, bir yardan da kendi ideolojilerini sömürdükleri sınıflara aşılamaya çalışırlar. Başlangıçta örgütsüz olan sömürülen sınıflar mücadele süreci içinde örgütlenirken, bu mücadeleyi sağlıklı yürütecek bir teoriye, bir ideolojiye ihtiyaç duyarlar. Kapitalizme mücadeleyi ön safta yürüten işçi sınıfı kendiliğinden gelişen mücadelesi içinde kendiliğinden gelişen bir sınıf bilincinin tohumunu eker, ama bu bilinci bir üst aşamaya çıkarıp bilimsel bir ideolojiye dönüştürmek gerekir. Bu bilimsel ideoloji Marksizm Leninizmdir. "Marksizm-Leninizm işçi sınıfının bilimsel ideolojisidir" derken bununla ne anlatılmak istenir? bununla herşeyden önce burjuvaziyi, onun tüm kurumlarını ve fikirlerini yıkacak, onun siyasi iktidarına son verecek ve işçi sınıfının iktidara gelmesini sağlayacak bir fikir silahı, ideolojik bir silah kastedilir. Bu silah sistemli bir şekilde, yani bir bütün olarak işler. Toplumun her alanı, toplum hayatının ihtiyaçları için varolan her kurum bu silahın menzili içindeder.

Burjuva ideolojisi ilkokuldan üniversiteye kadar her eğitim kurumunda kendi çıkarları yönünde fikirler üretirken, proletarya ideolojisi bu fikirlerin yalanını teşhir eder. Burjuva ideolojisi, insanlar arasındaki farkların aslında sınıf farkları olduğu gerçeğini gözardı eder ve sebebi sonuç, sonucu sebep olarak gösterir. Derki: Kabiliyetlerin, akılların farklı olması sebebiyle insanlar arasında maddi hayat şartları bakımından farklar doğmuştur ve bu insanın dışası gereği böylelidir ve bunu değiştirmek insanın elinde değildir. Proletarya ideolojisi bunun sahte bir teori olduğunu, soyut "insan" diye bir yaratık bulurmadığını, her insanın belli bir sınıfın üyesi olduğunu, yeteneklerin az ya da çok gelişmesinin doğadan değil toplumsal şartlardan geldiğini, bu şartlar değiştirildiğinde insanın da değişeceğini ve dünyayı sömürüsüz bir dünyaya dönüştüreceğini söyler. Burjuva ideolojisi tarihi yapanların "büyük adamlar", "üstün insanlar", "tarihi kişiler" olduğunu, bu kişilerin toplumun tehlikeye düştüğü durumlarda ilahi bir iradenin bahşı olarak, bir inayet olarak çıkageldiklerini ve toplumu kurtardıklarını, bu büyük adamlar olmazsa toplumun batacağını söyler. Proletarya ideolojisi tarihi, "büyük adamların" fikirlerinin ve niyetlerinin değil, bu fikir ve niyetlerin de doğmasına sebep olan maddi üretimin ve bu üretimi gerçekleştiren emekçilerin, halkların yaptığını söyler. Burjuva ideolojisi özel mülkiyetin kutsal olduğunu, toplum hayatının devamının üretim de özel girişimlerle kazanılan mülkiyet hakkı sayesinde sağlandığını, çünkü bunun toplumda bir işbölümüne yol açtığını, işbölümü olmadığı takdirde herşeyin anarşiye boğulacağını söyler. Proletarya ideolojisi üretim araçlarının özel mülkiyetinin yalnız sömürenler için kutsal olduğunu, üretim araçlarının toplumsal mülkiyetinde işbölümünün özgürce yapıldığını, zorla işe koşulma ve işten atılma korkusu içinde yaşanmadığını, anarşinin sömürü toplumlarına has bir olgu olduğunu, çünkü sömürü toplumlarında denetlenmeyecek boyutlara ulaşan bir kâr ekonomisinin iş lediğini ve kazanç, yatırım, daha fazla kazanç amacıyla dünyayı yağmaladığını, asıl anarşinin bu olduğunu söyler. Burjuva ideolojisi, tezleri için hiçbir bilimsel dayanağı olmayan kanıtlar getirmeye, bilimsel buluşları yağmacılığı yönünde uygulamasını, tekniği sömürüsünü artırmak için kullanmasını gizleyecek teoriler kurmaya çalışırken, proletarya ideolojisi bütün bilimlerle uyum içinde ve onları özgür emeğin egemen olacağı, sınıf savaşlarının son bulacağı bir dünya yaratma uğrunda kullanır.

Proletarya ideolojisinin son hedefi Marks'ın "dünyayı değiştirme" düşüncesinde ifadesini bulur. (Şimdi bu hedefi daha yakından belirlemeye, hedefe varmak için ne gibi yöntemlerin uygulanacağını anlamaya çalışalım.)

Dünyayı değiştirme silahı olarak proletarya ideolojisi

Marks felsefi görüşlerinin çekirdeğini oluşturan "Feuerbach Üzerine Tezlerini" şu sonuca bağlamıştı: "Filozoflar şimdiye kadar dünyayı yalnızca yorumladılar; önemli olan dünyayı değiştirmektir."

Kuşkusuz ki birçok filozof, özellikle tarihte belli sınıfların ilerici oldukları dönemlerde, materyalist görüşler işlemişler ve ilerici sınıfların çıkarları yönünde toplumsal gerçekliği değiştirecek teoriler ortaya atmışlardır. Fakat teorilerin hayata geçmesi için onların toplumsal pratikle sınanmaları, ilerici güçleri oluşturan kitlelerce benimsemeleri gerekir. Teorilerin doğruluğunun ve yanlışlığının başka ölçüsü yoktur. Pratiğin sınavından geçmeyen, pratikle birleşme yen bir teori, ne kadar doğru ve akla yatkın görünse de sadece bir yorum olakın kalır. Yorumlar dilden dile, kitaptan kitaba geçerler, ama hiçbirşey değiştirmedikleri sürece onları herkes bilsetten kopuk bilgidir. Marks'dan önce bir çok filozof dünyanın değiştirilmesinin özanlamını bilmediklerinden, mevcut düzendeki kötülüklerin ya özürcüsü oluyor, ya mevcut düzeni içinde esasa ait olmayan reformlar öneriyor, ya da düpedüz mevcut düzeni güçlendirerek değiştirmeye çalışıyorlardı. Bütün bunlar sömürü toplumunda hakim olan dünya görüşünün, ideolojinin çerçevesi içinde kalan yorumlardı. Oysa değiştirme ancak toplumların tarihini maddi oluşumları içinde kavramak, önce tarihin seyrini izlemek, hedefini tespit etmek ve bundan sonra da tüm imkânları o hedefe ulaşmak için kullanmakla olabilirdi. Dünyayı değiştirmenin sınıf mücadelesinden geçtiğini tespit edan Marks ve Engels, en ilerici sınıf olan proletarya için bir felsefe, bir politik ekonomi ve bir devrim teorisi geliştirdiler. Lenin, Marks ve Engels'in fikirleri ni bir proletarya partisi halinde, en üst aşamada örgütledi, geliştirip, zafere ulaştırdı ve proletaryanın sosyalist iktidarını kurdu. Stalin proletarya devletini sağlamlaştırdı, Marksist-Leninist partinin ideolojisi olan diyalektik ve tarihi materyalizmi burjuva ideolojisini tamamen yoketmek için uyguladı. Toplumsal bilincin tümü -felsefe, hukuk, ahlak, siyasi görüşler- değişti. Yeni kurulan Sovyet Cumhuriyetinde "dünya değiştirildi."

Marksist-Leninist ideolojiyi öğrenmek, özümlemek ve eyleme geçirmek her devrimci hareketin başarısının anahtarıdır, çünkü bu ideolojide sarsılmaz ilkeler vardır. Bu ilkeler her toplumun özgül şartlarında uygulanır ama özgül şartlara göre değişmezler. Sınıf mücadelesi bir ilkedir, kapitalizme mücadelede proletaryanın başı çektiği ve diğer emekçi sınıflarla kurduğu ittifakla iktidarı ele geçirmesi bir ilkedir, proletarya diktatörlüğü bir ilkedir. Bu ilkeler niyetler uğruna, pragmatik amaçlar uğruna, yani ilk göze çarpan, yararlı sanılan, ama yararı tali ve geçici olan amaçlar uğruna feda edilemezler. Sosyalizm tarihinde ilkelerden vazgeçen, onları "gözden geçiren" yeni ilkelerini icat eden akımlar olmuştur ve halen vardır. Bu akımlar daima karşıdevrim saflarında yer almışlardır. Proletaryanın diktatörlüğünü reddeden, Avrupa proletaryasını emperyalizmle sinsice birleştirmeye hizmet eden "Avrupa Komünizmi" krizi; "tüm halkın devleti"ni kurduğu öne sürerek iktidarı proletaryadan alan Kruşçevci revizyonizm; "burjuvazi ile proletarya zaman zaman yer değiştirir" diyerek karşıdevrimci güçleri iktidara getiren Maoculuk -bütün bunlar Marksizm-Leninizmden sapmaların sonuçlarıdır.

Burjuvaziyle, karşıdevrimci güçlerle ideolojik mücadeleyi tutarlı ve hiç taviz vermeden sürdülmek Marksist-Leninistlerin başlıca görevidir. Burada "orta yol"culuğun yeri yoktur. Lenin "Ya burjuva ideolojisi vardır ya da sosyalist ideoloji; ortada birşey yoktur" derken, proletaryayı hedefinden saptıracak her ideolojik çıkışın derhal teşhir edilmesini, taviz verilmeden yıkılmasını öneriyordu. Çünkü bu söz üçüncü şıkkı dışarda bırakır. Lenin bu konuda kesin bir ayrım yapıyor, "ya o ya bu", ikisi birarada bulunamaz diyor. Sınıf mücadelesini burjuva dünya görüşü ile kavrayış, ve burjuvazi ile proletaryayı, ideolojisini uzlaştırma çabası Kruşçevci revizyonizmde olduğu gibi "hem proletarya hem tüm halk" yani burjuvazinde bulunduğu bir toplum düzenini yıkmak hortlatılır. Yahut Çin'deki son incatta olduğu gibi "hem insan hakları hem işçi hakları" safsatasıyla işçi sınıfı insanın dışında bir yere konur.

Proletarya ekonomik ve siyasi mücadele biçimlerini teorik-ideolojik mücadele biçimiyle birleştirdiği ve planlı uyguladığı zaman tüm gücünü seferber etmiş olur. Ideolojiyle sürekli beslenmeyen bir mücadele, olaylar yağını içinde bir oraya bir buraya sürüklenir; hatalara düşer, hatalarını göremez ve hatalarından gelecek için dersler çıkaramaz. Sonunda nefessiz kalır ve teslimiyetçi bir yol izlemeye başlar.

Oysa Proletarya ideolojisinin tarihi görevi kapitalizmin ölüm fermanını yazmaktır. Marks ve Engels "kapitalizmin kendi mezarcısını yetiştirdiğini" söylemişlerdi. Kapitalist üretim biçimi içinden doğan ve ona karşı gelişen sınıf, eski üretim biçimini yıkmak ve yenisini kurmak için, dünyayı değiştirerek yeniden kurmak için, hedefinden şaşmayan bir sınıf bilincine sahip olmalı, bilimsel bir ideolojiyle donatılmalıdır.

Stalin...

Baştarafı 8. sayfada

münkün ve zorunlu olduğunu gösterdi. O, Ekim Devriminiyle birlikte "Sömürgelerde ve bağımlı ülkelerde kurtuluş devrimleri çağı, bu ülkelerde proletaryanın uyanışı çağı, devrimde proletaryanın hegemonyası çağı başlamıştır" (6) diyordu.

Çok önemli bir ilke meselesi olan hegemonya meselesinde de bütün revizyonist ve reformcu akımlar Stalin'in, onun yaşattığı ve geliştirdiği Leninist öğretilerin karşısında yer almışlardır. Bugün Sovyet revizyonistlerinden Çinli revizyonistlere, Titocu revizyonistlerden "Avrupa-komünistleri"ne kadar her türlü revizyonist akım, şu ya da bu biçimde bunlardan gidasını alan çeşitli küçük burjuva akımlar vb. devrimde proletarya dışındaki sınıfların egemen rol oynaması ni gizli ya da açık bir şekilde savunagelmişlerdir.

Emperyalizm Çağında Devrimin Tek Bir Ülkede Zafere Ulaşması Mümkündür.

Emperyalizm öncesi kapitalizm döneminde devrimin tek bir ülkede zafere ulaşması imkansız görülürdü. Lenin yeni tarihi şartlarda bu tezin geçerliliğini yitirdiğini ortaya koydu. Bu mesele devrimi baltalamak isteyen karşıdevrimci unsurların uzun süre dört elle sarıldığı ve istismar ettiği bir nokta oldu. Özellikle Troçkistler sözümona Marks'a sahip çıkar havalarında uzun yıllar bu konuda fırtına kopardılar. Daha Ekim Devriminden önceki son Parti Kongresinde (Temmuz-Ağustos 1917) bir Trockist olan Preobraşenski, Batıda proleter devrim olmadıkça Rusya da sosyalizmin inşa edilemeyeceğini söyledi. Stalin, bu teze şöyle cevap verivordu:

"Özellikle sosyalizme giden yolu açacak ülkenin Rusya olması imkansız değildir... Yalnızca Avrupa nın bize yol gösterebileceğini ileri süren zamanı nı doldurmuş düşünce atılmalıdır. Bir dogmatik Marksizm vardır, bir yaratıcı Marksizm, ben yaratıcı Marksizmden yanayım." (7)

Stalin o gün teorik olarak cevaplandırdığı bu karşı devrimci tezi 30 yıl boyunca Sovyetler Birliğinde sosyalizmin inşasını sürdürerek ve ilk proletarya diktatörlüğünü yaşatarak fiilen de cevap landıracaktı.

Ekim 1917'de Rusya proletaryasının burjuvaziyi devirerek iktidara gelmesinden ve sosyalizmin ilk zaferlerini kazanmaya başlamasından sonra da Trockist grev kırıcıla rı Batıda devrim olmadan Sovyetler Birliğinde sosyalizmin ayakta kalamayacağı şeklindeki tezlerinden vazgeçmediler. Belli ki onların derdi ne yapıp yapıp proleter devrimin tarihte ilk kez zafere ulaştığı bu ülkede sosyalizmin inşasını baltalamak, kapitalizmi geri getirmekti.

Stalin, Lenin tarafından bilimsel olarak ortaya konan sosyalizmin tek bir ülkede zaferinin mümkün olduğu tezini hem teorik hem de pratik olarak kanıtladı. Stalin bu konudaki Leninist tezi şöyle dile getiriyordu:

"...emperyalizm koşullarında çeşitli kapitalist ülkelerin birbirine eşit olmayan, sıçramalı gelişmesi; emperyalizmin bağrında, kaçınılmaz savaşla ra neden olan felakетli çelişkilerin gelişmesi, bütün bu dünya ülkelerinde devrimci hareketin büyümesi, bütün bunlar proletaryanın tek tek ülkelerde zafere ulaşmasını yalnızca mümkin değil zorunlu da kılmaktadır..." (8)

Stalin'in kararlılıkla savunduğu Leninist tezler devrimci mücadelenin tecrübelerinin tarafından tekrar tekrar doğrulanırken sözümona Batıda proleter devrimin patlak vermesini bekleyen Troçkiki ve takipçileri ise Batının en gerici mihraklarıyla, Hitlerci faşistlerle elele vererek, bu karşıdevrim odaklarının ajanlığını üstlenerek devrimle uzaktan yakından hiç bir ilgisi olmayan bir hainler çetesi olduklarını gösteriyorlardı.

Stalin – Sosyal-Reformizmin Amansız Düşmanı

Sonuna kadar tutarlı devrimci biricik sınıf olan proletaryanın ölümsüz bir önderi olarak Stalin, reformculuğun her türlü tezahürüne karşı tavizsiz bir mücadele yürüttü. O, devrim mücadelesinde ilkelere bağlılık ile aza mi esnekliği ustaca birleştirmesini bilen büyük bir strateji ve taktisyendi. Stalin "Leninizmin İlkeleri" adlı eserinde devrimci taktikle reformcu taktiğin farkını ortaya koyarken şöyle der:

"Bazıları Leninizmin genel olarak reformlara, uzlaşma ve anlaşmalara karşı olduğunu sanırlar. Bu kesinlikle yanlıştır."

"...mesele, reformlar ya da uzlaşma ve anlaşmalar meselesi değil, reformlardan ve uzlaşmalardan nasıl yararlanılacağı meselesidir.

"Reformcu için reform herşeydir, devrimci çalışma ise gelip geçici birşeydir, yalnızca hakkında laf yapılacak, göz boyamaya yarayan birşeydir. Bu yüzdendir ki burjuva rejim koşullarında reformcu taktik temelinde reformlar kaçınılmaz olarak rejimi güçlendirmenin, devrimi dağıtmanın bir aracına dönüşür.

"Devrimci için ise, tersine, esas olan reformlar değil devrimci çalışmadır devrimci için reformlar devrimin yan ürünleridir. Bu yüzdendir ki burjuva rejim koşullarında devrimci taktik temelinde reformlar, doğal olarak, bu rejimi çözmenin, devrimi güçlendirmenin araçları haline, devrimci hareketi daha da geliştirmenin dayanağı haline gelir." (9)

Stalin devrimci taktikle reformcu taktik arasındaki farkı özetle böyle koyuyor. Bu berrak ve özlü anlatım, özellikle de ülkemizde sık sık "proleter devrimci", "devrimci" etiketi altında piyasaya sürülen reformcu siyasetlerin gerçek yüzünü açığa çıkarmada güçlü bir araçtır. Bilindiği gibi, Halkın Kurtuluşu, Devrimci Yol gibi küçük burjuva akımlar kitlelerin mücadelesini Marksizm-Leninizmin ilkeleri doğrultusunda ilerletmeyi kavrama yeteneğinden yoksun olduğu için her zaman bir yağın reform talebinden oluşan modaya uygun "özel program" ortaya atarlar. Bunların söz götürmez reformcu tabiatını çok iyi sergiliyor olması açısından Stalin'in konuya ilişkin bir polemiğini aktarmakta yarar var. Stalin Semiç'le ulusal sorun konusunda tartışırken şöyle diyor:

"Şu ya da bu partinin niteliğinin devrimci mi, yoksa reformcu mu olduğunun belirlenmesinde tek başına "devrimci eylemler" değil, parti tarafından yapılan ve yararlanılan bu eylemlerin yönelik bulundukları siyasi hedefler ve görevler de göz önünde bulundurulmalıdır. Rus menşevikleri, 1906'da ilk Duma'nın dağıtılmasından sonra bilindiği gibi "genel grev", hatta "silahlı ayaklanma" örgütleme önerisini yaptılar. Gene de bu onların menşevik kalmalarını engelleyemedi. Çünkü o zaman bütün bunları hangi amaçla öneriyorlardı? Elbette Çarlığı yıkmak ve devrimin tam zafere ulaşmasını sağlamak için değil, bir reform koparmak amacıyla, "anayasanın" genişletilmesi amacıyla, "düzeltilmiş" bir Dumanın toplanması amacıyla Çarlık hükümetine "baskı yapmak" için. İktidarın hakim sınıfın elinde kalması şartıyla eski düzeni reformdan geçirmek için "devrimci eylemler" -bu, bir meseledir, bu ana yasal yoldur. Hakim sınıfı fırlatıp devirmek için, eski düzeni yıkmak için devrimci eylemler- bu başka bir meseledir, bu devrimdir yoldur, bu devrimin tam zafere yoludur. Burada farkı temel niteliktedir." (10)

Stalin'i savunmak demek, onun savunup geliştirdiği Marksizm-Leninizmi savunmak demektir, kapitalizmi zor yoluyla devirerek: sosyalizmi kurmak için devrim mücadelesini geliştirmek demektir. Devrim davasını unutarak reformlar peşinde oradan oraya sürüklenen küçük burjuva akımların Stalin'e sahip çıkmaya, onun yolundan yürümeye hakları yoktur.

Dipnotlar:

1) Stalin, Leninizmin Sorunları, s. 534
2) "The Communist International", Ocak 1940, No:1, s. 46-47
3) Stalin, Leninizmin İlkeleri, s. 30
4) Stalin, a.g.e., s. 31-32
5) Lenin, İşçi Sınıfı ve Köylülük, s. 226
6) Stalin, Ekim Devriminin Uluslararası Niteliği, s. 15-16, Halkın Yolu Yay.
7) SBKP(B) Tarihi, s. 244
8) Stalin, Leninizmin İlkeleri, s. 39
9) Stalin, a.g.e., s. 92-93
10) Stalin, Proletarya Devrimi Çağında Milli Mesele, s. 95-96

(Alıntılar, İngilizce metinlerle karşılaştırılarak düzeltilmiştir.)

Reformizm

Baştarafı 1. sayfada

me, uyuşturma, hakim sınıfların çıkarlarının koruma görevini üstlendi. CHP hükümetlerleyen yağınları durdurabilmek için hakim sınıfların sarılıkları can simidi oldu. CHP hükümeti, daha önceki gerici, faşist hükümetlerin halkı ezme politikasını aynen uyguladı. Bu politikası, halkçı maskelere rağmen kısa sürede açığa çıktı, teşhir oldu. Emekçi yığınlar sonrimci mücadele yolunu seçerek, ilerlediler.

Şimdi CHP, halkı uyuşturma işinde başarısız kaldıklarından yakınarak üstlendiği faşist rolü açığa vuruyor. Bu kaçınılmazdır. Reformizm halka karşı başka bir politika izleyemezdi. Kuruluşu da reformculuğun karşıdevrimci niteliğinin ve onun iflasının yeni bir örneğidir.

Büyük burjuvazi

Baştarafı 1. sayfada

maya sunulmasını istemekteler. AET'e tam üye olunması, IMF'nin isteklerinin kayıtsız şartsız yerine getirilerek, KİT'lerin özel sektörün yatırım yapma ve kâr elde edebilmesi amacıyla şirketleştirilmesi büyük burjuvazinin başta gelen direktifidir. Büyük burjuvazi emperyalist sermayeye dayanmadan ayakta duramaz. Bu yüzden milyarlarına milyarlar katmak için emperyalizme sınırsız imkân tanınması, büyük lokmayı emperyalistler koparırken kendileri de bir miktarını cebe indirmek için çalışmaktadırlar.

Büyük burjuvazinin diğer ve önemli bir direktifi de sendikal, siyasi özgürlüklerin gaspedilmesi için hükümetin gerekli olanları yapması ve ücretlerin dondurulmasıdır.

Ücret artışlarının fiyat artışlarının, enflasyon oranının kat kat gerisinde kaldığı, işçi sınıfının ve emekçilerin satın alma güçlerinin düştüğü, fiziki çöküme ile karşı karşıya olduğu Türkiye'de büyük burjuvazi bu halının nedenini sahtekârca ücret artışlarından ileri gelditi yalanının söylüyor. Karşılığında ücretlerin dondulmasını istiyor.

Parababaları zaten büyük bir kısma çığnenmiş olan siyasi hakların rafa kaldırılmasını, işçi sınıfının karşısına sürgü ve cop gücünün daha etkin çıkartılmasını, devletin şiddet sopasını indirmesi için kurulacak hükümetin üzerine düşeni yapmasını empediyor. Kapitalistler en büyük "tarihi" görevinin bu olduğunu söylemektedir. Gerekli yasal değişiklikler için ne lazımsa yapılmasını istemekteler. İşçi sınıfının haklarını korumayı "Ideoloji Sendikacılık" olarak nitelleyen parababaları, kendi kâr hırslarına sınırlirlerini koşulsuz sürdürmekten yana olan sendikacılığı istemektedirler.

Parababalarının iştahları pek fazla kabarmıştır. Pek heveslenmesinler. Bu istekleri kolayca yaptıramayacaklar. Parababalarının milyarları, sırtlarını dayadıkları emperyalist soyguncular milyonlarca halkın başta işçi sınıfının barikatlarına çarpacaktır.

ENVER HOCA
ÇİN ÜZERİNE DÜŞÜNCELER
I.Cilt I.Kitap
1962-1967
Halkın Kurtuluşu yayınları

sosyalizmin sarsılmaz kalesi
ARNAVUTLUK SOSYALİST HALK CUMHURİYETİ
Halkın Kurtuluşu yayınları

Scanned by CamScanner

Latin Amerika

Baştarafı 2. sayfada

...yle Latin Amerika ülkelerinde bugüne kadar sayısız darbe gerçekleştirmiş, (2) Toplumsal mahalefeti bastırmak mümkün olmadığı takdirde ise onlar, sınıf mücadelelerini yumuşatmak, toplumsal mücadeleyi söndürmek, yoğralize etmek için sinsi manevralara girişmektedirler. Askeri, faşist rejimlerde anayasal maske takarak, ikiden sivillere devrederek veya özgürlükler vaadederek vb. gibi sözde "demokratik - leşme" aldatmacasıyla bu rejimleri yaşatma yolunu izlemektedirler. Bugün Brezilya ve Peru'da olduğu gibi.

Latin Amerika ülkelerinde ABD emperyalizminin hakimiyetinin yanısıra, Sovyet sosyal-emperyalistleri ve Çin de buralara sızmak ve yerleşmek için yoğun çaba sarfetmektedir. Sovyetler Birliği bir yandan halkların desteğini pozunda Latin Amerika halklarının mücadelesine saldırıya (Küba ve yerli revizyonist akımlar aracılığıyla)çalışırken diğer elini de ilerici diktatörlüklere uzatmakta, (örneğin Arjantin'deki faşist Videla ile ilişkilerinde olduğu gibi) halkların cellatlarına destek vermek tavizler elde etmeye, bu ülkeleri kendilerine bağlamaya çalışmaktadırlar.Çin sosyal-emperyalistleri de bu bölgedeki gerici,faşist rejimlerle ilişkiler kurmakta, bu yönde faaliyet yürütmektedir. Şili'de faşist Pinochet rejimine yaptıkları yardımlar bu faaliyetin bir parçasıdır.

LATIN AMERİKA HALKLARI MİLİTAN DEVRİMCİ BİR MÜCADELE GELENEĞİNE SAHİPTİR

Latin Amerika halkları emperyalist boyunduruğa ve yerli burjuva-toprak sahiplerinin iktidarına karşı uzun yıllardır mücadele etmektedir . Latin Amerika'da, işçi sınıfı ve köylülük iş,ekmek,toprak ve özgürlük için verilen aralıksız mücadeleler boyunca elde edilmiş ve gelişmiş militan devrimci bir mücadele geleneğine sahiptir.

Halkların yer yer silahlı mücadeleleri sık sık yerli oligarşileri ve Amerikan emperyalizmini zor durumlara sokmakta, egemenliklerini sarsmakta, halklar önemli başarılar elde etmektedirler.

Bugün Latin Amerika ülkelerinin bir çoğunda devrimci durum varlığı sözkonusudur. Amerikan emperyalistleri ve yerli kapitalist ve toprak sahibi yöneticiler zor durumla karşı karşıyadır.

Nikaragua halkının Somoza diktatörlüğüne ve Amerikan emperyalizmine karşı kahramanca mücadelesini halk devriminin zaferiyle taçlamasının yanısıra diğer Latin Amerika ülkelerinde de devrimci mücadele yükselmektedir. Başta proletarya olmak üzere emekçi kitleler , köylülük iç ve dış baskı ve sömürüye karşı özgürlük ve devrim için mücadeleyi sürdümektedir.

Kolombiya halkı ABD emperyalizmine ve faşist Bogota rejimine karşı Kolombiya KP(M-L) önderliğinde 1967 Nisanından beri silahlı mücadele yürütmektedir. Ve ülkenin bazı bölgelerinde halk konseyleri kurulmuştur.

Yine Haiti'de özellikle son bir yıldır başta işçi sınıfı (maden işçileri) olmak üzere emekçi kitleler kapitalist baskı ve sömürüye, emperyalist yağmaya karşı mücadelelerini yoğunlaştırmuşlardır.Kitleler genel grev de dahil çeşit mücadele biçimlerini gerçekleştirmekte,sık sık ordu birlikleriyle çatışmaktadırlar.

Ve yine Brezilya, Arjantin, Bolivya, Venezuella, El Salvador ve bölgedeki diğer ülkelerde işçi sınıfı ve emekçilerin mücadeleleri yerli oligarşileri ve ABD emperyalistlerini hedeflemektedir ve baskı ve sömürüden kurtulmanın tek yolu olarak devrim fikri onların bilincinde dittikçe daha derin bir şekilde yer etmektedir.

LATIN AMERİKA'DAKİ MARKSİST-LENİNİST PARTİLER: ÖZGÜRLÜK VE SOSYALİZMİN BAŞARISININ TEMİNATI

Latin Amerika ülkelerinin birçoğunda, bugün proletaryanın öncü müfrezeleri olan Marksist-Leninist partiler yaratılmıştır. M-L partiler proletarya ve halk kitleleriyle bağlarını sıkıştırmak tadırlar ve kitleleri devrime hazırlanı çalışmasında önemli mesafeler katetmişlerdir. Latin Amerika halklarının nispeten yüksek bilinci ve mücadele potansiyeli M-L partilerin, onlara tek çıkış yolunun devrim olduğunu kavratmasında ve onları harekete geçirmesinde kolaylaştırıcı önemli bir etken olmaktadır.Birçok Latin Amerika ülkesinde devrimci durumun varolduğu bugün, Brezilya, Ekvador ve Peru gibi ülkelerde M-L partiler keskinleşen sınıf çatışmalarının sürecinde kitlelerin başına geçmekte , onları daha geniş yığınlar halkline silahlı devrim için eğitmek ve mücadeleye sefer ber etmek için yoğun faaliyet yürütmektedirler.

M-L partiler proletarya ve emekçi kitleleri yalnızca iç gericiliğe, emperyalizme,ölü - zellikle Amerikan emperyalizmine karşı değil aynı zamanda Sovyet ve Çin sosyal-emperyalistlerine, yerli reviz yonistlere ve anarşist,Troçkist akımlara karşı da mücadeleye seferber etmektedir.

Latin Amerika'nın M-L partileri proletarya ve emekçi yığınların gerçek kurtuluşunu sağlamanın,devrimi başarıya ulaştırmanın, kapitalist baskı ve sömürü düzeninin ortadan kaldırılmasının biricik teminatlarıdır.

ESHOT

Baştarafı 4. sayfada

tıp attılar.

Aynı gün öğle, Doğru Genel-İş'in 4 şube başkanı bir likte direniş merkezine gelerek "direniş yasadışı ama sendika olarak destekliyoruz Fakat polis saldıracak, sizi işten atarlar,biz ayın 21 inde tüm haklarınızı alacağız, direnişten vazgeçin"diyerek direnişi kırmaya çalışıtılar. DSM'li bir işçi konuşma yaparak sendikacıları teşhir etti, işçilerin istekleri yerine getirilmeden direniş yerine bir daha uğramalarını söyleyerek sendika patronlarını kovaladı.

Genel-İş Sendikasının reformcu patronları daha önce de reformcu belediye başkanı ile sürekli işbirliği yapmışlar,toplusözleşme ve grev sürasinde işverenle gizli pazarlıklar yürütmişlerdi.Toplusözleşme görüşmelerine temsilcilerin de katılmasına ilişkin sendika tüzüğünde bir madde olduğu halde, temsilcilerin DSM'li, ilerici ve devrimci işçiler olması üzerine sendika patronlarını temsilcileri dövmelerinden alarak çeşitli cezalara çarptırdılar ve görüşmelere katılmalarını engellediler.İşçilerin zorlaması ile grev kararı alan sendika patronları 8 gün süren grev boyunca grevi yozlaştırmaya çalıştılar ve sonuçta da işverenle anlaşarak bir "satış belgesi" imzaladılar.Grev kısa süreli de olsa işçiler sendika patronlarının düzenin, kapitalist patronların uşağı olduğunu gördüler.Şimdi onlar geçmiş tecrübelerin çıkardıkları dersler ile DSM'li önder işçilere daha fazla güveniyor, sendikanın aldatıcı propagandalarına kulak asmıyor,mücadeleyi onlara karşı da yürelttiyorlar.

İşçilerin mücadelesi işverene geri adımlar attırdı.Direnişin dördüncü günü ücretlerin ve toplu sözleşme farklarının ödenmesi talebi işveren tarafından kabul edildi. Bunun üzerine direniş başarıyla sona erdi.

İşveren atılan işçilerin geri alınması talebini kabul etmedi. Bunun yanısıra işçilere baskı uygulanıyor. İşveren işçi atma hazırlığı yapıyor.Bu nedenle ESHOT'da mücadele henüz bitmiş değildir.

Ankara MKE...

Baştarafı 4. sayfada

Metal-İş'in sendika patronları, işçilerin tümüyle direnmeye kararlı olduğunu görünce birden ağız değiştirdi.İşçilerin direnmekte haklı olduklarını, kendilerinin de zaten direnip yapmayı düşündüklerini söyledi. Ancak işçiler faşist Türk-Metal Sendikasının temsilcilerini kendi temsilcileri olarak görmediklerini,onları tanımadıklarını ifade ettiler. Patronun"direnişi komünistler kışkırtıyor, sizi kandırıyorlar" yollu safsataları ise işçilarce direnişin hizmetinde olduğunu görüyorlar. Patronlara ve faşist sendika patronlarına karşı mücadeleyi birlikte yürüttüyorlar.

Kapitalist patron

Baştarafı 4. sayfada

du. İstanbul Topkapı'da kurulu Ese Akü fabrikasında ise 40 işçi işten çıkarıldı. İşte son günlerdeki toplu işten çıkarmalardan bir kaç örnek.

Topluca işçi çıkarılması, lokavtlar ve işten atılmalar sadece işten atılan işçilerin değil bütün sınıfı ilgilendiren bir sorundur. İşten atılmalara karşı Ülker işçilerinin, Ese Akü fabrikası ve İzmir ESHOT işçilerinin yaptığı gibi direnerek cevap verilmelidir. İşten atılmalara karşı mücadele yolunu tutan sınıf kardeşlerine her her türlü desteği sadlamalı, dayanışmalarını göstermelidirler.

İŞTEN ATILMALARA HAYIR!

Uyuşturucu

Baştarafı 3. sayfada

ri, bakanlar, generaller,bankacılar ve tekeli burjuvazinin ileri gelenleri ile yakın dostlukları, günlük gazete sayfalarına yansımıştır.

Amerikan Mafiası, uyuşturucu madde kullanılmasını yaygınlaştırmak için elinden geleni yapar. Amerika'da 43 milyon marijuana müptelası vardır ve marijuana ticaretiyıl da 260 milyon doları aşar.Yine Amerika'da yıllık Kokain tüketimi 20 tondur ve kilosu tüketiciye 500 bin dolara mal olur. 20 bin Amerikan tekeli bile böyle bir kârı sağlayamaz. Bu muazzam kârlar Mafianın bütün dünyaya yayılan politik ve mali gücünün bir göstergesidir. Mafia , büyük mali gücüyle ABD emperyalizminin çıkarına parlamento ve belediye seçimlerine , hükümet darbelerine karışır, hattâ ülkeler arasında savaşlar kışkırtır.

Kapitalist burjuvazi egemenliğini işte böyle yollarla, insanları ölüme , mahva uyuşturucu madde alışkanlığına,intihara sürükleyerek komplo, cinayet vb. ile korur ve yaşatır. Onun egemenliğini sürdürmesi için insanları yoz bir yaşamın, batağın içine atmaktan çekinmez.

Türkiye'ye

Baştarafı 1. sayfada

Bu yetkili emperyalist kuruluş tarafından hazırlanan raporda Türkiye'nin emperyalist tekellere geniş kolaylıklar sağlanan ve muazzam vurgunlar vurmaya elverişli büyük bir pazar olduğu açıkça ifade edilmektedir.

Yine Ecevit hükümetinin emperyalist sermeyeye sağladığı kolaylıklara değinerek durumun daha da parlak olacağını "gösteren birçok belirti bulunduğu" sözleriyle de kurulacak Demirel hükümetinin emperyalist sermayeye ülkeyi talan etmede en geniş kolaylığın sağlanacağına dair taahhüdlerini ifade etmiştir. Uluslararası İşadamları Enstitüsü bu açıklamalarından ardından emperyalist tekellere "Türkiye'ye yatırım yapan kazanır" garantisini veriyor.

Hakim sınıfların, büyük burjuvazinin emperyalist sermayenin ülkedeki yağma ve sömürüsünü, önündeki engelleri kaldırmak için bu kadar çırpındığı bir ülkede bu garanti çok mu?!

Belçika

Baştarafı 4. sayfada

diden birtakım gerici kanunlar çıkardılar,özellikle de Türkiyeli işçilere baskıyı artırmayı hedefliyorlar.

Tüm güçlülkeri yerinenin , patronların oyununu bozmanın tek yolu, bütün yerli ve yabancı işçilerin birlikte verecekleri mücadelelere bağlıdır.

Halkın Yolu taraftarı devrimci işçiler

Demirel

Baştarafı 1. sayfada

süre aldatamıyacağını bilimsel bakımdan olduğu kadar pratik olarak da doğruladı. İkiyüzlülüğü kadar pratik olarak da kendisinden sürekli alınan yalanlar karşılığında kendisinden yağınlar dığını, durumunun kötüleştiğini gören yağınlar reformcu hükümeti de karşıya almaktan başka çıkar yol olmadığını gördü; dün umut bağladığını, hiç olmazsa bazı şeyler beklediğini karşısına da aldı. Yönetici sınıfların buna verdiği cevap, 19 ilde sıkıyönetimdir. Bu yılın başında baş demokratik sıkıyönetimdir. Bu yılın başında başlıyan bu süredede ne olduğu biliniyor, yasaklarlar, sivil faşist teröre birleşen devlet terörüne rağmen devrimci mücadele gelişmeye,kurallar çiğnenmeye devam etti.

Ve bu durum toplumsal gelişmenin bu özelliği Halkın Yolu'nun 82. sayısında belirtildiği gibi karşıdevrimi, yönetici sınıfları aşırı savunma tedbirlerine başvurmaya,daha açık daha dobra şiddete, teröre, yasaklara başvurmaya zorladı.O güne kadar özenle "uygar kişiler" diye tanıtılan devletin üst yöneticileri sıkılmış yumrukları ile asacağız, keseceğiz, "sün - gülerine zafer şarkıları söylet" çığlıkları atmaya başladı.

İşte Demirel'in tutumu, Ecevit'in tutumunun devamı, sınıf mücadelesinin bugünkü şartlarında yönetici sınıfların çıkarlarının ifadesidir. Açık tehditler Demirel olduğu için değil, yönetici sınıfların bugünkü koşullarda çıkarı onu gerektirdiği için dile getiriliyor. Hangi hükümet olursa olsun aynı şeylerı yapma iddası i - le gelmek zorunda idi. Onların politikası i - çin 2 yıl önce en iyi araç Ecevit idiyse bugün de şimdilik Demirel'dir. Faşist Demirel'in ağzından dile getirilen bu politikaya karşı takınılan tutum nedir? Reformcu CHP'nin söylediği bu işleri birlikte yapalımdır. O kadarki Ecevit, Demirel'e: "Neden birlikte hükümet kurmadık, ben size birlikte hükümet kurmak istedi madık, ben size birlikte hükümet kurmak istedi - ğimi olabildiğince açık söyledim, daha açık konuşamazdım, oysa siz söylediklerimi anlamamış göründündüz"(1) diyor.

Bu sözler, reformizmi anlamak istemeyen, onun emekçi sınıflara karşı tutumunun toplumsal koşullara bağlı olduğunu,"halkçı", "sosyalist" etiketleri altında her zaman küçük kırıntılar verme değil, faşist, sosyal-faşist bir politika da izleyebileceğini kavrayamayanlara reformizmi öğretecek somut gerçeklerdir. "Devrimci-Yol" gibiler reformizmin sağ politikası derken onun bugünkü koşullarda başka türlü olamıyacağını görmemekle kalmıyor, burjuva hayallerini, reformizme karşı tutumunun nedeninin,umduğunu bulamamanın öfkesi olduğunu da açıda vuruyor.

T"K"P, TIP, TSIP gibi revizyonistler için kurulacak hükümet demokrasinin kurallarına uygundur. Dün Evrenlerin,Korutürklerin tehdidine karşı anayasa koruyuculuğuyla çıkanlar, anayasayı (burjuva parlâmenter mevcut düzenin karşılığı olarak kullanıldığını unutmayın) ancak, yasaların serbest şekilde çiğneyerek koruyabileceğini ilan eden faşist hükümeti demokratik,demokrasinin kurallarına uygun diye tanıtıyorlar.

Dün her türlü kötülüğün kaynağı olarak Demirel'i gösteren tutumu ona karşı olma temelinde belirlemeyi alışkanlık haline getirmiş sözde demokratlar, köşe yazarları, bugün hem onu, hemde fütursuz planlarını sessizce geçiştiriyorlar. Demokratlığını düzenin yıkılması değilde, muhafazasına oturtanlar, en şiddetli hasımları tarafından kesilen düzeni yaşatma faturası önünde sessizce eğiliyorlar.

Toplumsal gelişme, revizyonistlerle, reformistlerle, sözde demokratlarla gelişmek, ilerlemek isteyen devrim arasındaki mesafeyi açmış, sınırları kesinleştirmiştir.

Şimdi bu durumu gördükten sonra, devrim mücadelesine ancak komünistlerin en tam, en doğrudan destek ve ufuk vereceği doğrusundan kalkarak, kitlelerin kolayca ve kendiliğinden saflarımıza geleceği hayaline kapılmak, bedeli pahalı ödenecek, aptalca bir iyimserliktir.

Kuşku yok ki şartlar komünistlerin işçi sınıfının ve emekçilerin biricik önderi olduğunun kavranmasını kolaylaştırmıştır. Ancak herhangi bir şeyin elde edilmesinin şartlarının kolaylaşması ile onun nesnel gerçek haline gelmesi arasında fark vardır. Türkiye'de ekonomik gelişme seviyesinin azçok ilerliliği nedeni ile işçi sınıfı ile mülk sahibi sınıflar arasındaki ayrım sosyal planda oldukçe kesin ve nettir. Siyasi planda da şimdiye kadar ordu kurtarıcılığında öncü kahramanların vatan kurtarıcılığına kadar birçok küçük burjuva kuruluş ve - mülleri pratik olarak denenmiştir. Bu yüzden işçi sınıfının devrimde fiili olarak önderliği, bağımsız gücü ile siyaset sahnesine çıkması kolaylaşmıştır.Eğer komünistler önderlik görevini layıkı ile yapamazlarsa, mülk sahibi sınıfların şu veya bu kesimini harekete geçirebilen gelişmeler karşısında bu sınıf açısından tavır takınabilen,küçük burjuva akımlar, hatta reviz yonistler,hâlâ reviz yonistlerin,reformistlerin sultasını kıramamış proletaryayı mülk sahibi sınıfların peşine takarak devrimci mücadeleyi yanlış kanallara aktabilir. Veya şimdiye kadar ne olursa olsun gelişmesini sürdüren devrim, gücünü birleştirmiş ve daha aşırı savunma tedbirlerine başvuran karşıdevrim karşısında tutarlı bir önderlikten yoksun olması nedeni ile gerileyebilir. Yenilgiye uğrayabilir. Bütün bunlar gözden ırak tutulmamalıdır.

O halde saldıran karşıdevrim karşısında komünistlerin tutumu geri çekilmek değildir. Bu yeni koşullarda işçi sınıfı ve emekçilerin öncülerdik edebilir hale gelmek, iyice keskinleşen çatışmada devrimi ilerletebilmek, ilerletebilme yeteneğine sahip olmak, ileri atılmaktır.

Bunun için komünist örgütlenmenin güçlendirilmesini yanısıra, siyasi duyarlılık, siyasi mücadele yeteneği geliştirilmeli; devletin, sivil faşist çetelerin şu veya bu baskısına , saldırısına karşı anında doğru, akıllı tavır alınabilmeli,herhangi bir alandaki somut gerçek iyi işlenebilmelidir. Mevziler titizlikle,sonuna kadar korunmalıdır. Legal olarak çalıştırılmayan, derneklere, çalışmalara, kitlevi niteliğini sarsmaksızın yarı-legal biçimler verilebilmelidir. Kısacası belirlenen, bilinen görevler eksiksiz, en tam yapılmalıdır. İşte o zaman işçi sınıfı gerçekten önder bir sınıf haline gelmekle kalmıyacak, devrimci demokrasinin harekete geçirilmesi sağlanacak, bugün faşist Demirellerin eliyle yerine getirilmeye çalışılan -yarın kim tarafından yerine getirilecek belli değil- yönetici sınıfların planları parçalanacak, devrim ilerliyecektir.

Dipnot: (1) 9 Kasım tarihli gazeteler

Copla ve

Baştarafı 5. sayfada

TKP'nin gençlik içerisindeki önemsiz üç-beş uşağı bir yana, sosyal-faşist TKP'nin İGD'li militanları devrimci gençlik hareketinin tehlikeli ve değişmez düşmanlarıdır. Onlar her nerede devrimci gençlik hareketi kontrollarından çıkmışsa, kendilerini tehdit ediyor ya da hayat hakkı tanımıyorsa,orada ona doğrudan ya da dolaylı saldırmaktadır lar. Sadece son bir örnek geçtiğimiz günlerde Ege Üniversitesindeki olaylar bunu kanıtlıyor.Devrimci gençlik hareketiyle baş edemeyen İGD li militanlar, öğrenci gençliği durmak için silahlı sadırılar tertiplemekte,bu da yetmeyince polis ve jandarma kuvvetleriyle açık işbirliğine girişmekte,onlara danışanarak kendilerine hayat hakkı bulmaya çalışmaktadırlar.

İGD'li sosyal faşistler milli tanır öğrenci gençliğin mücadelesinin arkadan hançerleyicileri olarak karşıdevrimin diğer bir saldırı kolunu oluşturmaktadırlar.

Bütün bunlar karşısında öğrenci gençlik önemli görevlerle karşı karşıyadır.Karşı devrimin yeni saldırılarına, copla-sünglülü faşist eğitime, karşı, okullarda polis ve jandarma işgalini kırmak için mücadeleyi daha yoğunlaştırılmalım. Polis, jandarma barikatlarını parçalayalım.

Sivil faşist çetelere aman vermeyelim.

İGD'li sosyal-faşist çetelere hayat hakkı tanımayalım okullardan sökip atalım.

O halde proleter devrimci güçler, Militan Gençlik İşbaşına! Daha çok çalışmak, katkat yüksek enerjiyle çalışmak, mücadeleye sıkı sarılmak gerekiyor.

Arnavutluk

Baştarafı 2. sayfada

Şüphesiz işçi sınıfı ve emekçiler için bu kolay ve dümdüz bir şekilde sağlanamadı. Arnavutluk halkı birçok güçlük ve engelle savaştı.Büyüme güçlükleri, vahşi emperyalist-revizyonist abluka ve kuşatmanın yarattığı engeller, Çinli revizyonistlerin ekonomik ilişkileri keserek , çeşitli sektörlerde işleri sabote etmesi... Bütün bunlar Arnavutluk ekonomisi için ek güçlükler yarattı.Ama sosyalist Arnavutluk' un çalışan kitleleri, sosyalist inşada kendi gücüne güvenme devrimci Marksist-Leninist ilkesine azimle sarılarak her güçlüğü başarıyla yendi.

Bugün Arnavutluk'ta halkın artan ihtiyaçlarını yeterince karşılayan gelişmiş bir sosyalist ekonomi vardır. Arnavutluk ekonomisi dışarıdan ekonomik yardıma gerek duymaksızın yüksek gelişme hızını sürdürmeye ve Arnavutluk halkının maddi ve kültürel düzeyini devamlı yükseltmeye muktedirdir.

İran halkı

Baştarafı 2. sayfada

mekle tehdit ediyorlar. Böylece halkın anti-emperyalist eylemlerini bastıracaklarını, tekrar gelişen, gittikçe güçlenen devrimci mücadelesini söndürebileceklerini planlıyorlar.

İran işçileri, köylüleri, öğrencileri ise cesaretle ve kararlılıkla ileri atılıyor. İran devriminin zaferlerini güçlendirmek ve bu zaferi daha da geliştirmek için yiğit ve mücadele ediyorlar.Hem emperyalistlerin, Sovyet sosyal-emperyalistleri,diğer emperyalistler ve dünya gericiliği İran halkının bu devrimci mücadelesine karşı çıkıyor, onu uluslararası kurralları bozan, ya da Sovyetler Birliğinin sözleriyle "diplomatik dokunulmazlıkları ihlal eden" bir şey gibi gösteriyorlar. Çünkü bu eylemlerin yeni devrimci patlamalara yol açmasından korkuyorlar.

İran halkı,son işgallerin ve eylemlerinde ortaya koyduğu gibi, devrimci,anti-emperyalist özlemler son derece güçlüdür. Onun protesto ve mücadeleleri emperyalistleri, sosyal-emperyalistleri ve dünya gericiliğini korkutuyor, onlara darbeler indiriyor. ABD ve diğer emperyalistlere artan hıncı ve eylemleri İran devriminin geliştiğini ve ilerlediğini gösteriyor. İran işçileri ve halkı daha büyük zaferler elde edecek emperyalistleri ve gericiliği dize getirecektir.

Devrimci Metal-Sen...

Baştarafı 4. sayfada

karları için ve yeni haklar elde edebilmek için tavizsiz mücadele edeceğini ilan ediyor.Devrimci Metal Sen için bütün bu maddeler sadece tüzükte yer alan gösterişlik maddeler değil hayata uygulanabilir, hayata geçirilebilir maddelerdir. Ve Devrimci Metal-Sen bu haklar için sonuna kadar savaşacaktır. Çünkü Devrimci Metal - Sen işçi sınıfının devrimci sınıf siyasetini savunuyor , "ücretli köllelik sisteminin son bulması, sınıfsız,sömürü sız bir toplumun kurulması için mücadele edeceğini, emperyalizme,sosyal-emperyalizme,faşizme,her türden gericiliğe ve burjuvaziye karşı bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin" yanında yer alacağını belirtiyor.

Sendikal demokrasiyi savunmak, ekonomik çıkarlar için tavizsizsce mücadele etmek ancak işçi sınıfının bilimsel dünya görüşünü, devrimci sınıf siyasetini savunmakla mümkündür. İşte Devrimci Metal-Sen böyle bir sendikadır.

Brezilya

Baştarafı 2. sayfada

yi ülke çapında geliştirme hedefini gerçekleştirebilmek için emperyalizme ve ülkede iktidarda bulunan gerici sınıflara, askeri diktatörlüğe karşı aralıksız bir mücadele yürütmektedir. Öte yandan dünyanın çeşitli ülkelerinde devrim koşullarının olgunluğu Brezilya' da devrim sürecinin gitgide daha hızlı ve daha güçlü gelişmesine yardımcı olmaktadır. Bu konudaki derin kavrayışı partiyi, devrimci Marksist-Leninist bir parti olarak görevlerini kararlılıkla yerine getirmeye sevketmiştir. BKP, Brezilya'da devrimi zafere ulaştırma , gerçekten özgür bir halk rejimini yaratma ve ülkeyi tam bağımsızlığa kavuşturma ve sosyalizm yönünde ilerletme mücadelesinde proletaryayı ve tüm ezilen sınıf ve katmanları örgütlemekte, onlara yol göstermekte ve önderlik etmektedir.

DEVRİMCİ HALKIN YOLU, Haftalık Siyasi Gazete, Sahibi: Kemal Yalçın, Sorumlu Müdür: Celal Taş, Yönetim Yeri: Kemeraltı, Uyal Han No. 39/208 Konak-İZMİR. Haberleşme Adresi: P.K. 159 Konak-İZMİR Ödeme Adresi: Kemal Yalçın Posta Çeki Hesap No. 109983, Abone: Altı aylık 250, yıllık 500 TL. Yurtdışı iki katıdır
Basılmış yer :S.S. Türkel Gazetecilik ve Matbaacılık İZMİR
Baskı Tarihi 14 Kasım 1979

Scanned by CamScanner

DOĞUMUNUN 100. YILINDA PROLETARYANIN ÖLÜMSÜZ ÖNDERİ

J.V. STALİN

(1879-1979)

STALİN– MARKSİST-LENİNİST DEVRİM TEORİSİNİN SAVUNUCUSU VE GELİŞTİRİCİSİ

Şiddete Dayanan Devrim Zorunludur.

Proletaryanın biliminin yaratıcısı Karl Marks: "Şimdiye kadar filozoflar dünyayı yalnızca yorumlamakla yetinmişlerdir. Oysa mesele dünyayı değiştirmektir" der. Bu, toplumsal arenada da böyle - dir. Ve eski, çürüyen, can çekişen bir toplum düzenini değiştirmenin biricik yolu şiddete dayanan devrimdir. Yine Marks'ın dediği gibi, "Zor yeni bir topluma gebe her toplumun ebesidir". İşte her türden reformcunun, oportünist ve revizyonistin dönüp dolaşıp inkâr ettiği, örtbas ettiği bir gerçektir bu.

Devrim olmadan da sosyalizme geçilebileceği teziyle ilk ortaya çıkan Bernstein revizyonizmi oldu. Marks ve Engels'in ölümünden sonra, kapitalizmin nisbeten barışçıl bir şekilde geliştiği şartlarda belirren ve İkinci Enternasyonal partilerinin saran bu oportünizm dalgası proletaryanın devrim davasına büyük zarar veriyordu.

Özellikle Birinci Dünya Savaşını doğuran buhran şartlarında, proleter devriminin gündeme geldiği, objektif ve sübjektif şartların devrim için son derece elverişli olduğu savaş yıllarında İkinci Enternasyonal oportünistleri emperyalist burjuvaziye uşaklık ederek ona paha biçilmez bir hizmette bulundular. Devrimin ilerletilebilmesi için bu karşıdevrimci akımın mutlaka açığa çıkarılarak mahkum edilmesi gerekiyordu. Bu tarihi görevi yerine getirme şerefi Lenin'e düştü. Lenin, İkinci, İki Buçuğuncu Enternasyonalin Marksizm maskesi altındaki sosyal-şoven, burjuva teorilerini kesin yenilgiye uğrattı. Stalin Lenin'in ölümünden sonra onun ilkelerine dayanarak bu mücadeleyi sürdürdü, derinleştirdi. Bugün Çinli revizyonistlerin yaptığı gibi sosyal şovenlerin, burjuvazinin ilerici olduğu dönemin (1789-1871) ölçütlerini emperyalizm dönemine uygulayarak proletaryanın kısmi iyileştirmeler elde etmesi, kazanmış olduğu mevzileri korunması için emperyalist burjuvaziyle bir - leşmesi gerektiği, proleter devrinden "şimdilik" el çekmesi gerektiği vaazlarını yerle bir etti. Özellikle 1929'u takip eden kapitalizmin büyük buhranı yıllarında işçi sınıfına emperyalist burjuvazisini güçlendirerek buhrandan çıkış yolu öneren teorilerin gerici, emperyalist, savaş kışkırtıcı karakterini mahkûm etti.

İkinci Enternasyonal oportünizmine karşı mücadele içinde doğan Avrupa'nın genç komünist partileri Stalin'in önderliğindeki bu mücadele sürecinde güçlendiler, geniş işçi yığınlarını revizyonist, oportünist tuzaklardan kurtarıp bayrakları altında birleştirdiler. Onlar mücadelelerinde kapitalist sömürü düzeninin ancak şiddete dayanan devrimle yıkılabileceği şeklindeki Marksist-Leninist öğretiden hareket ettiler ve işçi sınıfını bu bilinçle eğittiler.

Stalin, kapitalizmin kendiliğinden ya da reformlar yoluyla yerini sosyalizme bırakabileceği yolundaki tezlere karşı Marksist-Leninist devrim teorisini savunarak şöyle diyordu:

"Devrim hiçbir zaman kendiliğinden zafere ulaşmaz. Zaferi hazırlamak ve kazanmak gerekir. Ve ancak güçlü bir proleter devrimci parti, zaferi hazırlayabilir ve kazanabilir." (1)

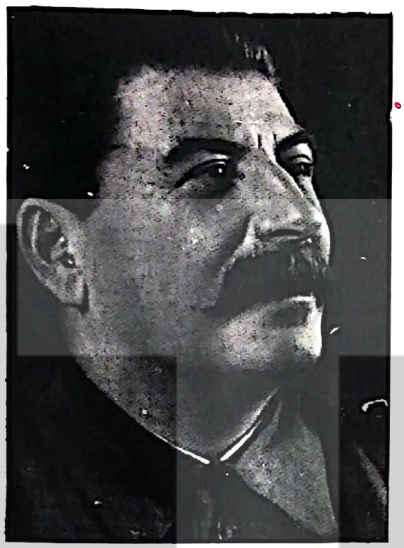

Stalin, bir toplumsal düzenin yerine bir diğerinin geçirilmesinin basit, kendiliğinden bir süreç değil, karmaşık ve uzun bir devrim süreci olduğunu belirterek şöyle devam ediyordu:

"Kapitalizm çürüme halindedir, ama o, kendi kendine devrilip gidecek kadar çürümüş bir ağaca benzetilemez. Hayır, devrim, bir toplumsal düzenin yerine bir diğerinin geçirilmesi, her zaman... sancılı ve zorlu bir mücadele, bir ölüm kalım mücadelesi olmuştur." (2)

Bütün Dünyada Devrimin Objektif Şartları Vardır.

Stalin devrimin objektif şartlarının hem gelişmiş, hem de geri ülkelerde olgunlaşmış bulunduğuna ilişkin Leninist teoriyi tutarlılıkla savundu. Lenin'in emperyalizm teorisinden hareket eden Stalin, kapitalizmin "serbest gelişme" döneminden çürüme ve can çekişme dönemine, emperyalizm aşamasına vardığına işaret etti. Mali sermaye ağlarının dünyanın en ücra köşelerine uzanmasıyla ayrı ulusal ekonomiler, dünya ekonomisi denen tek bir zincirin halkaları haline gelmişti. Bu durum gelişmiş kapitalist ülkelerdeki proleter devrimle geri ülkelerdeki sömürge devriminin dünya emperyalizm cephesine karşı tek bir devrim cephesinde birleşmesini mümkün ve kaçınılmaz kılıyordu. Stalin bütün bunların, sosyalist devrimin acifesi olan emperyalizm altında tüm emperyalist sistemde devrimin objektif şartlarının varolduğu şeklindeki Leninist tezi doğruladığını gösterdi.

Stalin bu konuda şöyle diyordu:

"Eskiden ayrı ayrı ülkelerde ya da daha doğrusu gelişmiş şu ya da bu ülkede proleter devriminin nesnel koşullarının varlığından ya da yokluğundan sözetmek adetti. Şimdi bu görüş artık yetersizdir. Şimdi eksiksiz bir bütün olarak tüm dünya emperyalist ekonomi sisteminde devrimin nesnel koşullarının varlığından sözetmek gerekir; bir bütün olarak sistem, devrim için olgunlaşmış ise, daha doğrusu olgunlaşmış olduğu için bu sistem içinde sınai bakımdan yeterince gelişmemiş bazı ülkelerin bulunması devrim için asla engel olmaz." (3)

Stalin, tek tek ulusal ekonomilerin dünya ekonomisi zincirinin halkaları haline gelmeleri sonucu artık proleter devriminin herşeyden önce dünya emperyalizm sistemi içindeki çelişkilerin gelişmesinin sonucu olarak değerlendirilmesi gerektiğini belirtir. Dolayısıyla devrim emperyalist cephe zincirinin, en zayıf olduğu halkadan kopması yoluyla gerçekleşecektir.

Stalin bu konuda şunları söylüyor:

"Yakın gelecekte zincir nereden kırılacaktır? Gene en zayıf bulunduğu noktadan. Zincirin örneğin Hindistan'da kırılması olanak dışı değildir. Niçin? Çünkü bu ülkede genç ve militan bir devrimci proletarya var ve bu proletarya ulusal kurtuluş hareketi gibi söz götürmez bir şekilde güçlü ve önemli bir müttefiktir. Çünkü bu ülkede devrimin karşısında, her türlü manevi saygınlıktan yoksun ve Hindistan'ın bütün ezilen ve sömürülen kitlelerinin haklı olarak nefretini kazanmış olan yabancı emperyalizm gibi her kesçe bilinen bir düşman var.

"Zincirin Almanya'da kırılması da pekala mümkündür. Niçin? Çünkü örneğin Hindistan'da yürürlükte olan etkenler, Almanya da da etkili olmaya başlamıştır. Ama, Hindistan'ın gelişme düzeyi ile Almanya'nın gelişme düzeyi arasındaki büyük fark, Almanya'da devrimin gidişine ve sonuçlarına damgasını vurmaktan geri kalmayacaktır." (4)

Milli ve Sosyal Kurtuluş İçiçe Geçmiştir.

Emperyalizm çağıyla birlikte dünya ölçeğinde kapitalizmden sosyalizme geçiş dönemi başladı. Doğrudan doğruya sosyalist devrim göreviyle değil de ilk adım olarak burjuva demokratik devrim göreviyle karşı karşıya olan sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde Marksist-Leninist devrim teorisinin uygulanması ya da bu ülke devrimlerinin dünya sosyalist devriminin tamamlayan adımlar haline getirilmesi sorunu büyük önem taşıyordu.

Sosyal-şovenler bu ülkelerde demokratik devrim sorununu emperyalizmin mali ilişkilerine dokunmayan, onunla birlikte varolabilen ve hatta bu ilişkiyi teminat altına alan bir reform meselesi olarak ele alıyorlardı. Troçkistler ise bu ülkelerdeki demokratik devrim görevini, feodalizmin ve emperyalist boyunduruğun yıkılması görevini reddediyorlardı. Bu ülkelerdeki küçük burjuvazinin, henüz doğup güçlenmekte olan genç burjuvazinin çıkarlarını savunan ve kapitalizm altında eşit, sömürüsüz bir toplumsal sistemin mümkün olduğu hayaline dayanan görüşler yaygındı. Küçük burjuva düşüncelerin Çin koşullarına özgü bir türü olan "Mao Zedung düşüncesi" ise demokratik devrimi başlıbaşına bir hedef, nihai hedef olarak alıyordu. Demokratik devrim ile sosyalist devrim Çin Seddiyle birbirinden ayrılıyor, demokratik devrim genç yerli burjuvazinin egemenliğine giden bir yol olarak düşünülüyordu

Sömürge, yarı-sömürge ülkelere Marksist-Leninist devrim teorisinin uygulanması sorununu çözmek için Stalin Lenin'in İki Taktik adlı kitabındaki ve diğer makalelerindeki görüşlerine ve Üçüncü Enternasyonaldeki sömürge ülkeler üzerine tezlerine, yani Leninizme başvurdu.

Lenin, demokratik devrimi başlıbaşına bir hedef, amaç değil sosyalizme geçebilmek için, sosyalist devrim için zorunlu bir geçiş adımı olarak ele alıyordu. Burjuva demokratik devrimde sosyalist devrim aynı zincirin iki halkasıdır. Lenin bu sorunu işlediği bir yazısında şunları söylüyordu:

"Günümüz Rusyasında devrime içeriğini veren, savaş halindeki iki güç değildir, ayrı cinsten ve farklı iki toplumsal sınıftır. Bu savaşlardan biri bugünkü otokratik-feodal düzenin bağrında, diğeri ise şimdiden doğmuna tanık olduğumuz geleceğin burjuva demokratik düzeni içinde yürütülmektedir. Biri özgürlük için (burjuva toplumun özgürlüğü için), demokrasi için, yani halkın mücadelesidir; öteki ise toplumun sosyalist örgütlenmesi için proleter - taryanın burjuvaziye karşı sınıf mücadelesidir.

"O halde sosyalistlere nitelikleri, hedefleri ve her birinde tayin edici rol oynayabilecek toplumsal güçlerin bileşimi bakımından tamamen farklı iki savaşı birlikte yürütmek gibi çetin ve zorlu bir görev düşmektedir..." (5)

Stalin, Leninist devrim teorisini devralıp geliştirerek ulusal sorunun, feodalizmin yıkılmasının, genel olarak burjuva demokratik görevlerin, burjuvazinin ilerici olduğu dönemde olduğu gibi burjuvazinin çözümlemesi gereken veya çözümleyebileceği tek tek ülkelerin iç sorunu olmaktan çıktığını, emperyalist boyunduruktan kurtuluş meselesi haline geldiğini gösterdi. Artık emperyalizm çağında genel olarak burjuva demokratik görevler ve talepler, proletarya önderliğinde ve proleter devrime bağlı olarak ele alınmalıdır. Acil hedef olarak demokratik devrimin gerçekleştirilmesi görevi ile karşı karşıya olan ülkelerde bu devrimin sosyalist devrim ile bağı, milli kurtuluş ile sosyal kurtuluşun içiçe geçmişliği iyi kavranmalıdır.

Stalin Marksist-Leninist devrim teorisinin sömürge ve yarı-sömürge ülkelere uygulanmasını netleştirmekle yetinmedi. Aynı zamanda Troçkistlerin, İkinci Enternasyonalcilerin teorilerinin gerici, karşıdevrimci niteliğini mükemmel bir şekilde sergile

Stalin ve dünya proletaryası

GEORGİ DİMİTROF

Stalin'in etkisinin sınırsız gücü neye başlanabilir. Emekçiler ona neden böylesine derin bir saygı ve sevgi besliyorlar? Çünkü onlar biliyorlar ki Stalin'in ezilen ve acı çeken insanlığın savunmaktan başka bir uğraşı, emekçilerin mutluluğuna adadığı yaşamından başka bir yaşamı yoktur. Çünkü biliyorlar ki Stalin'in bütün teorik ve pratik faaliyeti, bütün yaşamı sosyalizmden ayrı düşünülemez; biliyorlar ki Sovyet halkı onun önderliğinde sosyalist bir toplum kurmuş ve insanlığın çetin kişilerinin eskilere uzanan düşlerini bugünün gerçekçeli gerçeğine dönüştürmüştür. Çünkü kurtuluş mücadelelerinde Sovyetler Birliğini güçlü bir siper, Stalin'i muzaffer sosyalizm ülkesinin, bütün dünya emekçilerinin anayurdunun bilge önderi olarak görmektedirler. Çünkü onlar biliyorlar ki Stalin'le Sovyet halkı, bütün ezilenlerin, sömürülenlerin ve yoksulların hizmetine adanmış tek bir fikir, tek bir iradedir.

Stalin'in etkisinin gücü, milyonların teoribeleriyle sınanmış yüce öğretilerinde, ölümsüz eserleriyle doğrulanan davasının haklılığında yatmaktadır. Burjuvazinin bilim adamları yıllar boyu sosyalizmin bir ütopya olduğunu iddia ettiler. Stalin şimdi, milyonlara sosyalizmin yaşayan bir gerçek olduğunu gösteriyor. Burjuvazinin ideologları yıllar boyu bölünülüğün "anti-kollektifist bir kafaya" sahip olduğunu ve hiçbir zaman sosyalizme rıza gösterimeyeceğini iddia ettiler. Stalin işçi sınıfının önderliğinde bölünülüğün, gerdisini sosyalizmin sahiline ebediyen demirliyeceğini gösterdi. Sosyal-demokrat sahtekârlar sosyalizm burjuva demokrasisi yoluyla ulaşılabileceğini iddia ettiler. Stalin ise halkın sosyalizme yalnızca proletarya diktatörlüğü yoluyla ulaşabileceği, oysa burjuva demokrasinin kapitalist gericiliğe yol açtığı ve emperyalist savaşları doğurduğu görüşünü savundu. Onlar kapitalist istikrar yoluyla insanlığın "örgütlenmiş kapitalizm" evresine geçeceğini iddia ettiler. Stalin ise kapitalizmin bir çöküşüne düşeceğini ve şiddetli ayaklanmalarla sarsılacağını gösterdi. Ve haklı çıkan Stalin Yoldaş oldu.

Bütün dünyadaki milyonlarca emekçi Stalin'in şahsında, onun öğretilerinde ve önderliğinde Bolşevik Partisinin ve devrimci Marksis-Leninist teorinin muzaffer gücünün, işçi sınıfının muzaffer gücünün cisimleşmesini görüyorlar.

"The Communist International", No:1 Ocak 1940

STALİN'İN ADI VE ESERİ ÖLÜMSÜZDÜR

Arnavutluk Emek Partisi MK. kararından

"İçinde bulunduğumuz yılın 21 Aralık günü, devrimci ve büyük Marksist-Leninist düşünür, Lenin'in öğrencisi, çalışma arkadaşı ve onun eserinin sadık takipçisi, dünya proletaryasının büyük önderi ve Arnavutluk halkının candan, değerli dostu J.V. Stalin'in doğumunun üzerinden 100 yıl geçmiş olacak.

"Stalin'in adı ve eseri ölümsüzdür. Burjuva ve revizyonist düşmanların saldırı ve iftiraları Sovyet halkının, uluslararası proletaryanın ve dünya halklarının gözünde onun tarihi erdemlerini lekeleyemez.

"Stalin büyük ustalarımız Marks, Engels ve Lenin'le aynı mevkii paylaşmaktadır. O Marksizm-Leninizmin temel ilkelerini ender bir ustalık ve kararlılıkla savunmuş, bu ilkeleri yeni tarihi şartlarda zenginleştirip daha da geliştirmiştir. Stalin'in eseri daima geçerliliğini koruyan son derece değerli bir hazinedir; devrimin, sosyalizmin ve komünizmin zaferi için mücadelede dünya proletaryasının elinde güçlü bir silahtır."

"Arnavutluk Emek Partisi Stalin'in ve onun eserinin savunulmasını daima büyük bir ilke meselesi olarak ele almıştır. Stalin'in davasını savunmak Marksizm-Leninizmi, devrimi, sosyalizmi, proletarya diktatörlüğünü savunmak demektir, emperyalizme karşı mücadelenin kararlı bir savaşçısı olmak, halkların özgürlüğü ve bağımsızlığı davasını savunmak, proleter enternasyonalizmin bayrağını yükseklerde tutmak demektir."

Arnavutluk Emek Partisi
Merkez Komitesi
3 Mart 1979

Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesinin 3 Mart 1979 tarihinde aldığı karar ışığında Arnavutluk'ta Stalin'in yaşamını ve devrimci faaliyetini tanıtmak için geniş bir kampanya yürütülmektadır. Çeşitli fabrikalarda, iş merkezlerinde ve kırsal merkezlerde işçilerle, emekçilerle toplantılar yapılmakta, proletaryanın büyük önderi olarak Stalin'i konu edinen konferanslar düzenlenmekte, konuşmalar yapılmaktadır.

Ayrıca Partinin talimatıyla Stalin'in teorik eserlerinin ve onun devrim ve komünizm davasına adanmış yaşamını tanıtan çeşitli materyallerin yayınlanması yönünde yoğun bir çalışma yapılmaktadır. Bu faaliyetler 21 Aralığa yaklaştıkça daha da yoğunlaşacaktır.

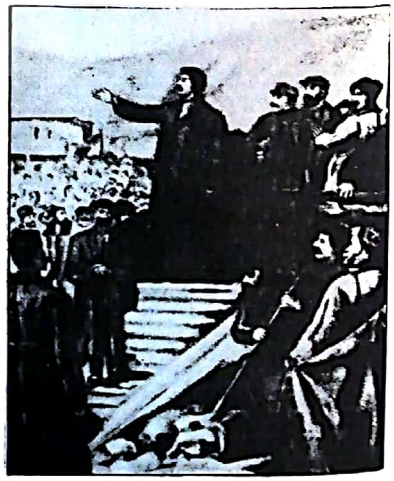

Stalin, 1905'te bir gösteride Çarlığa karşı silahlı mücadele çağrısı yapıyor.

Proletaryanın Devrimdeki Hegemonyası

Stalin proleter devriminin zafere ulaşabilmesi için devrimde proletaryanın hegemonyasının zorunluluğuna dikkati çekmiştir. Proletaryanın hegemonyası özellikle demokratik devrimin tamamlanması göreviyle karşı karşıya olan ülkeler için daha da özel bir önem taşıyordu. Stalin böyle ülkelerde devrimin burjuva çerçeve içinde kalmaması ve kesintisiz devrim olarak proleter devrime dönüşebilmesi için proletaryanın mülk sahibi sınıflar arasındaki, devrimci demokrasi arasındaki ayrımı asla kaybetmemek gerektiğine işaret etti. Marksist-Leninistler, proleter devrimcilik mücadelesinde mülk sahibi sınıflarla ittifaka girerken proletaryanın bağımsızlığını titizlikle korumak, sosyalist devrim görevini asla aklından çıkarmamak zorundadırlar. Bu görevi yerine getirerek kesintisiz olarak proleter devrime geçebilmenin biricik yolu proletaryanın demokratik devrimdeki hegemonyasının gerçekleştirilmesiydi. Stalin bunu sağlamanın gelişmiş kapitalist ülkelerde olduğu gibi proletaryanın nüfusa oranının çok daha düşük olduğu, sömürge ve bağımlı ülkelerde de

Devamı sayfa 9'da

Scanned by CamScanner